Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Scholia Leontos scholastikou Buzantiou.

https://hdl.handle.net/1874/379696

ΙΣ ΧΣ

σχόλια λέοντος σχολαστικοῦ· βυζαν-
τίου· ἀπὸ φωνῆς θεοδώρου·
τοῦ θεοφιλεστάτου ἀββᾶ·
καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου·
τὴν τε θείαν· καὶ ἐξωτερικήν,
φιλοσοφήσαντος γραφήν:

Ἀναγκαῖον μέν ἐστι μέλλοντας ἡμᾶς τὰς χριστιανικὰς αἱ-
ρέσεις ὑμῖν μηνῦσαι, πρότερον περὶ τῶν
σαφηνισμῶν ὀνομάτων φερομένων ἐν ταῖς
τῶν πατέρων χρήσεσι διαλαβεῖν· ἔστι δὲ ταῦτα· οὐσία·
φύσις· ὑπόστασις, πρόσωπον· ἑτεροούσιον·
ἡ οὐσία καὶ φύσις, ταυτόν ἐστι παρ' αὐτοῖς·
ὁμοίως πάλιν ὑπόστασις καὶ πρόσωπον, ταυτόν·
οὐσία δέ ἐστιν, ἤτοι φύσις παρ' αὐτοῖς· ὅπερ
οἱ φιλόσοφοι, λέγουσιν εἶδος· εἶδος δὲ, τὸ κατὰ
πολλῶν καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ
λεγόμενον· ὑπόστασιν δὲ ἤτοι πρόσωπον
καλοῦσιν, ὅπερ οἱ φιλόσοφοι ἄτομον οὐσίαν
λέγουσιν· καλῶς δὲ προσεθήκαμεν ἄτομον
οὐσίαν· οἱ γὰρ ἐκκλησιαστικοὶ τὰ ἄτομα τῶν,
σημειωκότων, οὔτε πρόσωπον καλοῦσιν,
οὔτε ὑπόστασιν· τούτων οὕτως προσδιω-
ρισμένων ἡ ἡμετέρα πίστις ἐστὶν, ὅτι μία ἐστὶν ἡ
θεότης· ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμολογουμένη·
ἔστι δὲ μία ὑπόστασις, ἡ τοῦ πατρὸς· καὶ μία
ἡ τοῦ υἱοῦ, καὶ μία ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος· λέγεται
δὲ ταῦτα, οὐσίαν μὲν ἀλλήλων διαφέρουσιν· ἀλ-
λὰ μόνον, κατὰ τὰ ἰδιώματα· κατὰ τὸ τὸν

μὲν, ἅμα πατρί· τὸν δὲ υἱὸν, τὸ δὲ πνεῦμα· ἐπεὶ
μία οὐσία ἐστὶν ἡ τῶν τριῶν καὶ μία δύναμις·
ἡ μία καὶ ἀπαράλλακτος· τοῦτο μόνον διαφέρουσιν·
ὅτι ὁ μὲν υἱὸς, γεννᾶται ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός·
τὸ δὲ πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐξ αὐτοῦ· πῶς δὲ γεννᾶ-
ται ὁ υἱὸς ἐξ αὐτοῦ· ἢ πῶς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον, οὐδεὶς περιεργάζεσθαι· ἴσμεν δὲ
Ὅτι γ' χῶς ἐπὶ τοῦ ἀδὰμ διεμορφή· τὸν πατέρα·
καὶ τὸν υἱόν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἡ γὰρ γρα-
φή, οἵτινες αὐτοὺς πάντα τὰ ὀνόματα φησὶν ὡς ἂν κε-
πόρευσε· περὶ αὐτοῦ μὴ διδάξαι καὶ ζητεῖν ἐκεῖ-
μεῖς διωχθείημεν, ἀκοῦσαι· αὐτὴ τοίνυν ἡ ἐκ-
τήσεως, ἡ καὶ αὐτὸ ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος· μὴ ὄντος
ὄντος, ἐποίησε τὰ σύμπαντα· τά τε ὁρατὰ
καὶ ἀόρατα· ἃ δὲ τὰ ἀόρατα πρότερον ἀλλὰ-
μονον τὸ, ἐν τοῖς ἐφεξῆς, μαθησόμεθα·
τοῦτο δὲ διηγοῦμαι· ὁ πρῶτος ἑβραῖος ἐποίησεν
ὁ θεὸς τὰ σύμπαντα· ἐν τῇ ἑβδομάδι, ἐποίησε
τὸν ἀδάμ· καὶ ποιήσας αὐτὸν, ἔθετο αὐτὸν ἐν
τῷ παραδείσῳ· τί δέ ἐστιν ὁ παράδεισος, ἐν
τοῖς ἐφεξῆς, γνωσόμεθα· Λαβὼν
δὲ ὁ θεὸς· ἐκ μιᾶς τῶν πλευρῶν τοῦ ἀδὰμ
σάρκα· ὅσοι ἦσαν γυναῖκα· καὶ τίς ὡμολόγηθε-
λαι· ἐνετείλατο δὲ αὐτοῖς, ἐν τοῖς λόγοις τούτων·
ὅτι εἰ μὲν φυλάξητε αὐτήν, σωθήσεσθε· εἰ δὲ
μὴ γεύσασθαι εἴσθε· καὶ μὴ φυλάξαντες, ὅθεν
ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ παραδείσου· καὶ κατηρά-
σατο ὁ θεὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος· ἐκβληθέν-
των δὲ αὐτῶν, ἅμα ἀλαλαξάντων· καὶ ἐγέ-

μον τοῦ ἀδὰμ τοῖς τρεῖς υἱοί· κάϊν· σὴθ· καὶ ἄβελ·
τούτων γεννηθέντων, ἐπλεόνασε τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἤρξαντο παροργίζειν
τὸν θεόν· ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἐπέπεμψεν αὐτοῖς τὸν
κατακλυσμόν· ἐξ οὗ μόνος ἐσώθη ὁ νῶε καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ· καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ αἱ γυ-
ναῖκες αὐτῶν· οἱ πάντες, ὀκτώ·
Τούτων σωθέντων, πάλιν ἐπλεόνασεν
ἡ ἀνθρωπίνη γενεά· καὶ ἤρξαντο πάλιν εἰδώ-
λοις προσκυνεῖν· καὶ τότε ἐπελέξατο ὁ
θεὸς τὸν ἀβραάμ· ἀπὸ χαλδαίων τῆς
μεσοποταμίας χώρας· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἔξελθε ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τῆς γῆς
σου· καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω· καὶ ἐξῆλ-
θε· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ὁ θεὸς, τὴν γῆν τῆς χανα-
νέας· ἤτοι παλαιστίνης· εἰπὼν αὐτῷ, ταύ-
την σε καταλείψω κληρονόμον· ἐγέννησεν οὖν
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ὁ ἀβραάμ, τὸν ἰσαάκ· ὁ δὲ ἰσα-
άκ, τὸν ἰακώβ· ὁ δὲ ἰακώβ, ἐγέννησε δώδεκα
τέκνα· ὧν εἷς ἦν ὁ ἰούδας· οὗτοι ἦσαν οἱ
δώδεκα πατριάρχαι· πατριάρχαι δὲ ἐκλή-
θησαν, ἐπειδὴ αἱ δώδεκα φυλαὶ ἐξ αὐτῶν ἠ-
φορμάσθησαν· ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι, ἰσραη-
λῖται· καὶ ἑβραῖοι καὶ ἰουδαῖοι· καὶ ἰσραη-
λῖται μὲν ἐκαλοῦντο· ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἰακώβ·
τοῦτον γὰρ εἶπεν ὁ θεός· ὅτι οὐ κληθήσῃ ἰακώβ·
ἀλλὰ ἰσραήλ· τουτέστι νοῦς ὁρῶν θεόν· ἀ-
πὸ τοῦ ἰακὼβ οὖν τοῦ ὀνομασθέντος ἰσρα-
ήλ, ἔλαβον τὸ ἰσραηλῖται· ἑβραῖοι δὲ·

ἢ ἀπὸ τοῦ ἔβερ τοῦ προπάτορος ἀβραάμ, ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀβραάμ. ἰουδαῖοι δὲ ἐλέγοντο, οὐ κυρίως πάντες, ἀλλ' οἱ κατὰ γένος οἱ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ ἰούδα. καταχρηστικῶς δὲ ἐλέγοντο ἰουδαῖοι, διὰ τὸ ἐκ τῆς φυλῆς ταύτης γίνεσθαι τοὺς βασιλεῖς. ἐκ τούτου ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα ἐπὶ πάντων. τοῦ-

Τούτων τῶν δώδεκα ἀδελφῶν ἰωσήφ. τοῦτον ἐζήλωσαν οἱ ἀδελφοί, ἕως οὗ ἐπώλησαν αὐτὸν ἐμπόροις ἀπιοῦσιν εἰς αἴγυπτον. οὗτος ἐλθὼν εἰς αἴγυπτον. ἔσχεν χάριν ἐνώπιον φαραὼ τοῦ βασιλέως πάσης ἐκεῖσε. λιμοῦ δὲ γενομένου ἐν παλαιστίνῃ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ παίδων τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ὄντων πάντων οε. ἦλθεν ὁ ἰακώβ, εἰς αἴγυπτον ἀκούσας εἶναι ἐκεῖ σῖτον πολύν. καὶ γνωρισθέντος ὑπὸ τοῦ ἰωσήφ, ἔμειναν ἐκεῖσε. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἰακὼβ. καὶ τοῦ ἰωσήφ, κατεπονοῦντο ὑπὸ τῶν αἰγυπτίων οἱ ἰσραηλῖται. καὶ τότε ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ἐνετείλατο τῷ ἀβραάμ. καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἀπ' αἰγύπτου διὰ μωσέως τοῦ προφήτου. ὄντας χ χιλιάδας, χωρὶς γυναικῶν καὶ παίδων. ἔμειναν δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα. τότε καὶ τὸν νόμον δέδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς διὰ μωσέως. ἦσαν δὲ πάντα ποιοῦν[illegible] τα κατὰ τὸν νόμον, ὡς [illegible] ἡ γραφή. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη. ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐρήμου, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τοῦ μωσέως

ἀποτεθαμμένον τοῦ. ἐλθόντος δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν ταύτην,
οὐδὲ οὕτως ἐπεγράφησαν. τροφὴ τῶν πολλῶν
ἀναφαινομένων· Καὶ πολλὰ αὐτοῖς παραι-
νούντων, ἀλλ' ἔμειναν οἱ αὐτοί. Καὶ τὸ πῶς
Ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ ἐνοικήσας δὴ κατ' ἐμπαρ-
θενικῷ· σῶμα καὶ ἐξ αὐτῆς ἑνώσας ἑαυτῷ ἐμψυχω-
μένον λογικόν. Καὶ αὐτὸ λόγος ἐστιν, ἀνθρώ-
πινον, ἡνώθη τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἀσυγχύτως·
ἀληθινῶς, ἀδιαιρέτως. ἀληθινῶς μέν,
ὅτι μία ὑπόστασις ἐκ τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ τοῦ
ἀνθρωπίνου σώματος ἀπετελέσθη. ἀσυγχύτως
δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἕνωσιν, ἐφυλάχθη τὰ ἑνω-
θέντα, μὴ δὲ ἐν τῷ κατ' οὐσίαν μεταλλάξαν-
τα. ἀδιαιρέτως δὲ, ὅτι μία ἐστὶν ἡ ἀμφο-
τέρων ὑπόστασις. ταῦτα δὲ πάντα
Ἀπὸ τῆς ἁγίας γραφῆς πιστούμεθα. ἐν ὅσοις γὰρ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπὸ διαφόρων φύσεων λέγεται ἐν
γινόμενα· ποτὲ μὲν θεοῦ· ποτὲ δὲ ἀνθρώπου· πάν-
τα γὰρ ὅσα ἔδει ἄνθρωπον ὑπομεῖναι, ὑπέμεινε·
ἐτέχθη γὰρ καὶ γαλακτοτροφήθη καὶ ηὔξησε·
Καὶ ἐπείνησεν· καὶ γενόμενος ἐτῶν λ΄· ἐβαπτίσθη·
Καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, ἤρξατο σημεῖα ποιεῖν·
Καὶ διδάσκειν τοὺς Ἰουδαίους. Καὶ τῷ ἰδίῳ
θελήματι, ἐσταυρώθη· Καὶ τρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, ἀνέστη
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς
μετὰ τοῦ σώματος. Καὶ νῦν καθέζεται μετὰ
τοῦ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός. Καὶ αὐτός ἐστιν ὁ μέλ-
λων κατὰ τὴν ἀνάστασιν, κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. αὕτη ἐστὶν ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν·

Τούτων οὕτως ἐχόντων· ἐν τῇ παρούσῃ θεωρίᾳ,
τῶν ἀρχαίων αἱρέσεων ἡ μέση ἐστὶν ἡ καθ' ἡμᾶς· τῶν
αἱ μὲν δύο, περὶ θεολογίας εἰσίν· ἐκ διαμέτρου
μαχόμεναι ἀλλήλων· ὁ Σαβέλλιος γὰρ μίαν
φύσιν ἔλεγεν τῆς ἁγίας τριάδος· καὶ μίαν ὑπό-
στασιν, πολυώνυμον· ὁ δὲ Ἄρειος, τρεῖς
ὑποστάσεις ἔλεγε· καὶ τρεῖς φύσεις ἐκφύλους·
πρῶτον γὰρ ἔλεγεν εἶναι, τὸν πατέρα· ποι-
ήματα δὲ αὐτοῦ, τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
γενόμενα δὲ αὐτοῦ πρὸς ὑπουργίαν, τῶν
ὑπ' αὐτοῦ κτισθησομένων· τούτων οὕτως
ἀλλήλοις μαχομένων· ἡ ἐκκλησία μέσον
χωροῦσα, οὔτε ὡς ὁ Σαβέλλιος μίαν φύσιν
δοξάζει· οὔτε καὶ μίαν ὑπόστασιν δοξάζειν,
οὔτε ὡς ὁ Ἄρειος τρεῖς ὑποστάσεις εἶναι καὶ τρεῖς
δοξάζει φύσεις. ὁ μὲν γὰρ Σαβέλλιος
ἀπὸ τῆς μιᾶς φύσεως πλανώμενος, καὶ μίαν
ὑπόστασιν ἐδόξαζεν· ὁ δὲ Ἄρειος διὰ τὰς τρεῖς
ὑποστάσεις, καὶ τρεῖς φύσεις ἔλεγε· χωροῦσα
οὖν τούτων μέσον ἡ ἐκκλησία· μίαν φύσιν
λέγει τοῦ θεοῦ· ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν· καὶ αὐτή
ἐστιν· ἡ ἐν τριάδι μονάς, καὶ ἐν μονάδι τριάς·
Εἶτα καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ
λόγου· αἵπερ ἐκ διαμέτρου ἐμάχοντο πρὸς
ἀλλήλους· ὅ τε Νεστόριος καὶ Εὐτυχής· ὁ μὲν γὰρ
Νεστόριος, ἔλεγε δύο φύσεις· οὐκ ἔλεγε δὲ αὐτὰς
δοξάζεσθαι, ἕνωσιν· ἀλλὰ σχέσιν πολλὴν ἔχειν·
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, πρὸς τὸν υἱόν· ὥστε καὶ δι'
αὐτοῦ ἐνεργεῖν· ὅσα [illegible]· καὶ διὰ τοῦτο ἔλεγε·

καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, υἱὸν λέγεσθαι· ἄντικρυς δὲ θ(εο)ποιεῖ πρὸς αὐτόν· καὶ διαπέμψας γε εἰς υἱὸν ὁ θ(εὸ)ς μὴ δι' ὧν ἂν τοῦ ποτε κρίματος ἄνθρωπον ὁ Νεστόριος· τοσαύτην ἦν ἡ φιλία καὶ ἡ χάρις τοῦ θ(εο)ῦ λόγου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι οἱ δύο, εἰς ἓν ἐλέγοντο. ὁ δὲ

Εὐτυχής, μίαν ὑπόστασιν ἔλεγε· καὶ τοσαύτην ἔλεγε γενέσθαι ἕνωσιν τοῦ θ(εο)ῦ λόγου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε καὶ μίαν φύσιν ἀποτελεσθῆναι ἐκ τῶν δύο. πάλιν δὲ ἡ ἁγία ἐκκλησία μέσον χωροῦσα τούτων, οὔτε δύο φύσεις ἐλέγομεν ὡς ὁ Νεστόριος, ὡς τελείαν δὲ ἕνωσιν μὴ πιστῶν γενέσθαι, ἀλλ' οὔτε τοιαύτην ἕνωσιν φησὶν ὡς ὁ Εὐτυχὴς γενέσθαι. ὁ μὲν γὰρ Νεστόριος διὰ τὰς δύο φύσεις, οὐκ ἔλεγε γενέσθαι ἕνωσιν· ὁ δὲ Εὐτυχὴς διὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ μίαν φύσιν ἔλεγεν. ἀλλὰ δοξάζει ἡ ἐκκλησία μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο φύσεσιν. καὶ ἅπερ τὸ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως δόγμα, ἀντίστροφον τῶν περὶ τῆς θεολογίας, ὥς φησιν ὁ θεῖος Γρηγόριος.

Ἐκεῖ μὲν γάρ, τὸ ἕν, παρεχόμενον τῇ φύσει· τὸ δὲ διάφορον, ταῖς ὑποστάσεσιν. ἐνταῦθα δέ, ἐκ τοῦ ἐναντίου· τὸ μὲν ἕν, τῇ ὑποστάσει· τὸ δὲ διάφορον ταῖς φύσεσιν. ἐν τούτοις, ἡ πρᾶξις:

Πρᾶξις ἐν τῇ θω· ϛ

Ἀκολουθοῦμεν ἄρτι μετὰ ταῦτα προλαμβανόμενα περὶ αἱρέσεων τινῶν διαλαλιῶν· εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι π΄· ἃς ἀπαριθμεῖται Ἐπιφάνιος ὁ Κύπρου ἐπίσκοπος· ἀλλὰ περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων αὐτῶν, τέσσαρας ἀποδειχθησόμεθα τὰς ἐκκλη-

στατικὰ βιβλία. τῶν τοίνυν ἐκκλησιαστι-
κῶν βιβλίων· τὰ μὲν, τῆς παλαιᾶς ἐστὶ γραφῆς·
τὰ δὲ, τῆς νέας. παλαιὰν δὲ λέγομεν γραφὴν,
τὴν πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ χ(ριστο)ῦ· νέαν δὲ, τὴν
μετὰ τὴν παρουσίαν. τῆς μὲν παλαιᾶς,
βιβλία ἐστὶν, κβ· ὧν τὰ μὲν ἐστὶν ἱστο-
ρικά· τὰ δὲ προφητικά· τὰ δὲ, παραινε-
τικά· τὰ δὲ, πρὸς τούτοις ἄλλα λεγόμενα
ἐγνωσμένα· ἔστι δὲ καὶ ἕκαστον ἐν ἑκάστῳ ἀρισ-
κεται· ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος, ἕ-
καστον κέκληται. τὰ τοίνυν ἱστορικὰ
Βιβλία, ἐστὶ ιβ· ὧν πρῶτον μὲν ἡ γένεσις·
περιέχει δὲ τοῦτο τὸ βιβλίον, ἀπὸ τῆς ποι-
ήσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἕως τῆς τελευ-
τῆς ἰωσήφ. δεύτερον δὲ ἐστὶν ἡ ἔξοδος.
περιέχει δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς τελευτῆς
τοῦ ἰωσήφ· καὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἰσραηλιτῶν,
ἕως τῶν γενομένων ἄχρι τοῦ φθάσαι αὐτοὺς
τὸ ὄρος τὸ σιναῖον· ταῦτα δὲ ἐστί, πῶς τὴν ἐ-
ρυθρὰν θάλασσαν ἐπέρασαν· καὶ τίνων τῶν
μεταξὺ γέγονε· καὶ πῶς τὸν νόμον διὰ μωϋσέως
ἔλαβον παρὰ θ(εο)ῦ. τρίτον δὲ ἐστὶ βιβλίον, οἱ λε-
γόμενοι ἀριθμοί· ἐν οἷς ἀπαριθμεῖται
τὰς φυλὰς τῶν ἰσραηλιτῶν· καὶ τοὺς ἄρχον-
τας αὐτῶν. τέταρτον ἐστὶ, τὸ λευϊτικόν·
Ἐν ᾧ προστάττει, πῶς δεῖ λατρεύειν, τοὺς ἱε-
ρεῖς. ὅθεν καὶ ἐκλήθη λευϊτικόν, ἀπὸ γὰρ τῆς
φυλῆς τῶν λευϊτῶν ἐγένοντο, οἱ ἱερεῖς.
πέμπτον ἐστὶ, τὸ δευτερονόμιον· ἐν ᾧ ὅσ' ἐν

σιν ὅτε διηγεῖται τὰ ἀπὸ τῆς ἐξόδου γε-
νόμενα μέχρι τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ· καὶ ὅτι τὸν
νόμον πάλιν δεύτερον ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ
δευτερονόμιον ἐκλήθη· ἃ γὰρ τῆς ἐξόδου,
ὡς ἐν συντόμῳ γέγραπται· περὶ τοῦ νόμου,
ταῦτα πλατύτερον, ἐν τῷ δευτερονομίῳ
παραδίδοται, καὶ τοῦ Καΐν ὕβριν ἀρχῶν·
Ταῦτα δὲ τὰ πάντα, πεντευχία, πάντα τοῦ Μω-
σέως μαρτυροῦσιν εἶναι· τὸ γὰρ ὕστερον
οὐδεὶς οἶδε τίνος ἐστί· λέγονται δὲ ταῦτα κοι-
νῶς πεντάτευχος. Ἕκτον μετὰ τὸ δευτερονόμιον (ς)
ἐστιν Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἐν ᾧ λέγεται· πῶς διεξήγαγε
τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τῆς ἐρήμου, εἰς τὴν γῆν
τῆς ἐπαγγελίας ὁ Ἰησοῦς, μαθητὴς γενόμενος
τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἰσοδυνάμως αὐτῷ·
Ἕβδομόν ἐστιν οἱ λεγόμενοι κριταί· ἐλθόντες
γὰρ οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
ἐποίησαν ἑαυτοῖς κριτάς, ἵνα κρίνουσι τὸν
λαόν· βασιλέα γὰρ οὐκ εἶχον μόνον τὸν θεὸν
βασιλέα ὀνομάζοντες· ἐπειδὴ ἀκούομεν τοῦ-
το· τὸ βιβλίον διηγεῖται ὅσα ἐποίησαν οἱ
κριταί, μέχρι τῶν βασιλειῶν· διὰ τοῦτο ἐκλή-
θησαν οἱ κριταί. Ὄγδοόν ἐστι βιβλίον,
Ἡ Ῥούθ· ἐκλήθη δὲ λέγεται· ἐπειδὴ ἀπ᾽ αὐτῆς λέ-
γεται διηγεῖσθαι· πῶς ἐκλήθη· γυνὴ οὖσα Μωαβῖ-
τις, εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας μετετέθη· καὶ δὲ αὐτὴ κε-
γυνή, πρὸ μητρὸς τοῦ προπάτορος Δαβίδ·
καὶ ἐπὶ ταῦτα ἀριθμὸς βιβλία· καὶ περὶ ὅλης τῆς
βασιλείας· τέσσαρες γάρ εἰσι λόγοι τῶν βασιλειῶν·

ἐν διαδοχαῖς ἄλλοις φερόμενοι· ε̅

βασιλεύσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι, ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰ-
τίας· ὁ Σαμουήλ. οὗ γενομένου πρεσβυτέρου τῆς
κεν τῶν· ἀνὴρ γενόμενος προφήτης καὶ μέγας·
ὅστις μετὰ τὸν θάνατον Ἠλεὶ καὶ ... ἔκρινε τὸν λαὸν
τοῦ Ἰσραήλ· οὗτος ἔσχε δύο παῖδας· οἵτινες
ἐκπραξάμενοι τοῦ Σαμουὴλ γινόμενοι κριταί, ἐξέ-
κλιναν τὸν λαόν· κατὰ τὸ δὲ καὶ ... τοῦ
πατρὸς αὐτῶν· ἀλλὰ ... πρὸς
ἐ... ... ὀρθ... τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ... ἠχθέσθησαν οἱ Ἰσραηλῖται ... τοῦ
... αὐτόν, μεταπέμψαι αὐτοῖς βασιλέα· ὁ δὲ
δεχόμενος τοῦ θεοῦ περὶ τούτου, ἤκουσεν ὅτι ποι-
ήσομεν τοῖς βασιλέα· οὐ γὰρ σὲ ἐξουδενώσαν· ἀλ-
λ' ἐμὲ αἰτήσαντες αὐτοῖς βασιλέα· ὁ δὲ
ἀκούσας τοῦ θεοῦ, ἐποίησεν αὐτοῖς βασιλέα τὸν Σα-
οὺλ· ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν· ὅστις ἄρξας
ἔτη· παρακούσας, οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς
τοῦ θεοῦ· καὶ τούτου ὁ θεὸς ἀντ' αὐτοῦ, τὸν Δαβὶδ
βασιλέα ἐποίησε· τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα·
ἀπ' ἐκείνου ἔμεινεν ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα βασι-
λεύουσα, παρὰ τοῖς ... διαδεχόμενοι τὴν βασιλείαν·
ἕως οὗ Ναβουχοδονόσορ ἐλθών, ...
... τὰ Ἱεροσόλυμα· τοῦ ... καὶ
αἰχμαλωσία· ο̅η̅· πρὸ ... τῆς βασιλείας·
ἐν αἰχμαλωσίᾳ, αἱ παραλειπόμεναι· ...
... ἐκλήθησαν, ἐν ...
ταῖς διεξέρχεσθαι· ... παραλειπόμενοι συγγραφα-
ον· τῆς βασιλείας· ... αἰχμαλωσίαν τῶν

ἱστορικῶν βιβλίων, ὁ Ἔσδρας· ἐν ᾧ φησί, τὰ μετὰ
τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Ἰουδαίων γενόμενα·
ἔστι τῆς ἐπανόδου αὐτῶν, τῆς ἀπὸ τῶν Ἀσ-
συρίων ἐπὶ Κύρου γενομένης. ἐν ταῦτα
μὲν ἱστορικά· προφητικὰ δέ εἰσι ε΄· ὧν ἡ πρώτη
ἐστίν, ὁ Ἡσαΐας· β΄, ὁ Ἱερεμίας· γ΄, ὁ Ἰεζε-
κιήλ· δ΄, ὁ Δανιήλ· ε΄, τὸ δωδεκαπρόφη-
τον λεγόμενον· ἐν ᾧ, δώδεκα προφητῶν
κεῖνται προφητεῖαι. παραινετικὰ δέ εἰσι
βιβλία, τέσσαρα· ὧν πρῶτον, ὁ Ἰώβ·
τοῦ τὸ δ' ἐστὶ μέσον ἐν ᾧ ὁ Μωσῆς, ἴσως τοῦ ὕμνου συγγρά-
μματα. δεύτερον ἐστίν, αἱ παροιμίαι Σολομῶντος·
τρίτον, ὁ Ἐκκλησιαστής· τέταρτον, τὸ ᾆσ-
μα τῶν ᾀσμάτων. τάχα δὲ ἐν μὲν μιᾷ
τῶν παραινετικῶν· τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων
λέγω· ἐπειδὴ ἡ τούτων θεωρία ὑψηλοτέρα
ἐστίν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ τρία βιβλία τοῦ Σολο-
μῶντος· μετὰ ταῦτα ἐστὶ τὸ ψαλτήριον· ἐν
ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ κβ΄ βιβλία, τῆς παλαιᾶς·
τῆς δὲ νέας, η΄ εἰσὶ βιβλία· ὧν δ' ἐστὶ πρῶ-
τον ἔχει τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια· τὸ μὲν ἕν,
ἔχει Ματθαῖον καὶ Μάρκον· τὸ δὲ ἕτερον, Λου-
κᾶν καὶ Ἰωάννην· τρίτον ἐστὶν αἱ πράξεις
τῶν ἀποστόλων· τέταρτον, αἱ καθολικαὶ
ἐπιστολαὶ οὖσαι ἑπτά· ὧν πρώτη, τοῦ
Ἰακώβου ἐστίν· ἡ β΄ καὶ ἡ γ΄, Πέτρου· ἡ δ΄·
καὶ ἡ ε΄ καὶ ἡ ϛ΄, τοῦ Ἰωάννου· ἡ δὲ ἑβδόμη
τοῦ Ἰούδα. καθολικαὶ δὲ ἐκλήθησαν, ἐπειδὴ
οὐ πρὸς ἓν ἔθνος ἐγράφησαν ὡς αἱ τοῦ Παύλου

ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας· τὸ ἐμπονημϊ
κλίθη, αἱ δὲ κατὰ τὸ παρεῖσ τοῦ ἁγίου παύλου ἐπι-
στολαί· ἐκτὸς ἐστίν, ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἰω-
άννου· ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ κανονιζόμενα βι-
βλία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ παλαιὰ καὶ νέα·
ὧν τὰ παλαιά, παραδέχονται οἱ ἑβραῖοι·
τούτων οὕτως ἐχόντων, ἄξιον ἐκθέσθαι πρό-
τον τὰ τῶν ἑβραίων δόγματα· καὶ πρῶτον,
τὸ περὶ θεολογίας· οἱ τοίνυν ἑβραῖοι,
Μίαν ὑπόστασιν λέγουσι τοῦ θεοῦ· καὶ μίαν φύσιν·
τριάδα δέ, οὐδαμοῦ δοξάζουσιν· οὐδὲ λέγουσι·
οὔτε πατέρα· οὔτε υἱόν, οὔτε ἅγιον πνεῦμα· εἰ μὴ ἄρα
πατέρα καὶ ποιητὴν φασὶ τὸν θεόν, ὡς πατέρα πάντων
τῶν ὄντων· ἰσχυρίζονται δέ, μίαν ὑπόστασιν
εἶναι τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν τὸν μωϋσέα· ἄ-
κουε ἰσραήλ κύριος ὁ θεός σου, κύριος εἷς ἐστίν· ἡμεῖς δὲ λέ-
γομεν πρὸς αὐτούς· ὅτι τοῦτο εἰπεῖν ὁ μω-
ϋσῆς· ἀποκαλύπτων πρὸς τὴν οὐσίαν, οὐ πρὸς
τὰς ὑποστάσεις· καὶ ἡμεῖς γάρ, ἕνα θεὸν λέγομεν
ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν· ἐπεί, ὅτι τριάς
ἐστίν, ἀπὸ τῶν γραφῶν ἐστὶ δεῖξαι· πρῶτον,
ἀφ᾽ ὧν λέγει ὁ θεὸς ἐν τῇ γενέσει· ὅτι ποιή-
σωμεν ἄνθρωπον· οὐκ ἂν γὰρ ἔλεγε ποιήσωμεν
πληθυντικῶς· εἰ μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῷ, τινὲς
αὐτῆς διαιωνίως ἐκοινώνουν· δεύτερον·
ἀφ᾽ ὧν πάλιν λέγει ἐν τῇ γενέσει· ὅτι ἰδοὺ ἀ-
δὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν· ὅτι μὲν οὖν
ἁγία τριὰς ἀπὸ τῶν γραφῶν ἐστὶ δεῖξαι· μετελθό-
μενοι δὲ ἐν ὧν καὶ δείξωμεν, πῶς δοξάζουσι περὶ

σημ(είωσαι)· τὸ κύριος ὁ θεός, κύριος σημαντικόν ἐστι τῆς οὐσίας, οὐ τῆς ὑποστάσεως

ιδ

τεκ ἐμανθεφ' τωνσιν τοῦ χ(ριστο)ῦ· τεσσάρων τοίνυν ζη-
τουμένων περὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ· εἰ ἔρχεται· καὶ εἰ ἤδη ἐλ-
ήλυθεν· καὶ τρίτον· τὸ εἰ θ(εὸ)ς ὁ ἐλθών· τέταρ-
τον τοῦ τρόπου· τοῦ ἀβροχίσαι, οὐ δὴ δεῖ λέγειν·
καὶ αὐτοὶ γὰρ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἔρχεται· περὶ δὲ
τῶν ἄλλων δύο, δεόμεθα δεῖξαι αὐτοῖς, καὶ κακῶς
λέγοντας· ἡμῶν τοῖς μωλόγουντων, ὅτι ἦλθεν·
Καὶ τοῦτο δεικνύωμεν ἀπὸ πολλῶν· πρῶτον
μέν, ἀπὸ τῶν σημείων, ὧν ἐποίησεν· δεύτερον
δέ, ἀπὸ τοῦ ὅλως αὐτοῦ καταλυθῆναι τὰ εἴδωλα·
Ὁ γὰρ Ἠσαΐας λέγει· ἰδοὺ κ(ύριο)ς κάθηται, ἐπὶ νεφέλης
κούφης· καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον· καὶ σεισθήσονται
τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ· Τρίτον, ἀφ' ὧν λέγει ὁ Δανιήλ·
αἱ γὰρ ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες τῶν ἐτῶν,
ἃς λέγει αὐτῷ ὁ ἄγγελος ἀφ' οὗ χεομένου δεῖ ἐκκαλεῖ
αὐτάς· ἕως τοῦ χεομένου τοῦ χ(ριστο)ῦ, καταλήγουσιν,
εἰ μὲν ἀρχὴ τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους
Ἀρταξέρξου τοῦ μακρόχειρος· κἂν ὧν δὲ
τὰ δεικνύωντων αὐτοῖς, ἰσχυρίζονται λέγον-
τες, ὅτι οὐκ ἦλθεν· λέγει γὰρ φησὶν ὁ ταλαίπωρος·
ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀνατελεῖ δικαιοσύνη
καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἂν ἀνταναιρεθῇ· καὶ ἔ-
γραψα τοιαῦτα προσφέρουσιν, ἀπὸ τῆς ἁγίας
γραφῆς· ἡμῶν δὲ φασιν, οὐδὲν τούτων ὁρῶμεν,
ἀλλὰ τοὐναντίον· πλεονάσασαν ἀδικίαν· καὶ
ἁμαρτίας πολλὰς καὶ μομφάς· ἡμεῖς δὲ πρὸς
τοῦτο λέγομεν, ὅτι διττή ἐστιν ἡ παρουσία
τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἡ μέν, μετὰ δόξης· καὶ ὁ Δανιὴλ διὸ ἐρ-
χόμενον λέγων·

ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός· καὶ ἰδοὺ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἦν· καὶ
ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν· καὶ
αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐξουσία· καὶ
πάντα τὰ ἔθνη αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ τὰ ἑξῆς·
ἡ δέ, βεβαιοπαραφημώσεως, περὶ τῆς βασιλε-
ίας· ἣν εἶδον ἐν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐκεῖ χορηγεῖ δόσιν
δὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἄτιμον καὶ
ἐκλεῖπον, παρὰ πάντας, ἀνθρώπους· ὅταν οὖν εἴπῃ
ὀφθαλμός· ὁ πᾶν ἀπελεῖ τῶν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνης, τοῦ πολέμου· ὥσπερ πλείω ἐν
δοξομένους τὴν παρουσίαν· ἐπεί, ὅτι παν-
τως ἀνάγκη ἁμαρτίας γενέσθαι ἐπὶ τῆς πρώ-
της παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· εὔδηλον ἐν τῷ εὐθύν· ἐ-
ρωτῶ γὰρ αὐτούς· ἰδίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖται
ὁ ἐρχόμενος Χριστός, ἢ ἄλλοι αὐτὸν ἀποκτενοῦσιν·
ἀποκρινοῦνται δηλονότι, ὡς ἄλλοι αὐτὸν
φονεύσουσιν· τί δὲ ὁ τοιοῦτον μέγαν ἄνδρα
ἀποκτείνων· οὐ μεγάλως ἁμαρτάνει; πάντως
φήσουσιν ὅτι ναί· ἀκούω δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει·
ἀνάγκη πάντως ἁμαρτίαν γενέσθαι· ἐπὶ
τῆς τοῦ Χριστοῦ πρώτης παρουσίας· ὥστε
ὁ ψαλμὸς λέγει ἐπὶ τῆς δευτέρας· ἄλλως τε
ἐν ἄλλοις οὐ φησὶν ὁ ψαλμός· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ
μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου· ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
δῆλοι γάρ, ὅτι ἕως ἐχθρός· ὅπου δὲ ἔχθρα
οὐκ ἄτιμον ἐρημία· περὶ δὲ τοῦ μὴ εἶναι θεὸν τὸν
Χριστόν· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἔσχατον ἰσχυρίζονται

ἀφορῶν καὶ πέμπων μωσῆς· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει
κύριος ὁ θεός· ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· ἰδοὺ γὰρ θεῖ-
ον θεὸν αὐτὸν καλεῖ πρίν, ἀλλὰ προφήτην· καὶ μωσῆς δὲ ἐ-
πὶ τοῦ τὸ λεγόμενον· ὅτι πάντα ἦν ὁ χριστός· ἄ-
νθρωπος γὰρ ἦν· καὶ προφήτης καὶ θεός· ὁ θεὸν
Οὐκ ἀνῆκέ ποτε, δῆλον αὐτὸν ὀνομάσαι· ὅτι γὰρ
θεὸς ἦν· δειχθὲν πρὸς τοὺς ἐλθεῖν, ῥᾴδιον ἦν ἀπὸ
τῆς νέας γραφῆς· τοῦτο ἀποδεῖξαι· πολλῷ καὶ
ἀπὸ τῆς παλαιᾶς, δείξομεν τοῦτο· φησὶ γὰρ πο-
τοῦτο, ὁ ἱερεμίας λέγων· οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ
λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· ἐξεῦρε
πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ· καὶ ἰσραὴλ τῷ ἠγαπη-
μένῳ ὑπ' αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τῆς γῆς ὤ-
φθη· καὶ τοῖς ἀνθρώποις, συνανεστράφη· γρα-
φεῖν οὖν καὶ τὰ τῶν ἑβραίων· καὶ πρὸς αὐ-
τά, ἅπερ ἀντιλέγουσι· μετελθεῖν δὲ
καὶ ἐπὶ τὰ δόγματα τῶν σαμαρειτῶν·
μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τὸν σαοὺλ ἔτη μ· καθί-
στησιν ἀντ' αὐτοῦ ὁ θεὸς τὸν δαδ βασιλέα
τῶν ἰσραηλιτῶν· ἀπὸ τῆς φυλῆς ἰούδα·
καὶ ἔμεινεν ἡ γέννα τοῦ δαδ βασιλεύουσα·
πάντοτε παρ' αὐτοῖς ἐκδεχόμενοι τὴν ἀρχήν, μέ-
χρις ἐζεκίου· ἀποθανόντος δὲ τοῦ βασι-
λέως δαδ, σολομὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐδέξατο τὴν
βασιλείαν· οὗτος μὲν σοφὸς ὤν, πάντα μετὰ
δικαιοσύνης ἔπραττεν· ὁ δὲ μὴν ὁ θεός, πολλὴν
αὐτῷ σοφίαν καὶ δύναμιν ἐχαρίσατο· γη-
ράσας δὲ, προσκυνήσας καὶ εἰδώλοις, πεῖ-

40

92

θομῶν ταῖς αὐτοῦ γυναιξίν. ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεὸς
εἶπε περὶ ἱεροβοὰμ τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι ἐὰν ποι-
ήσῃ τὸ θέλημά μου, ἐπὶ δέκα σκήπτρων
τοῦ δὲ ἑαυτοῦ τόπου καταστήσω σε βασιλέα. τὰ
γὰρ ἄλλα δύο, ἔσονται διὰ δαβὶδ τὸν πατέρα αὐτοῦ.
ἐγένετο δὲ ταῦτα, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν. ἀπο-
θανόντος δὲ σολομῶντος, ἡ μεγάλη τῆς βασιλείας
κληρονομία ἦν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοβοάμ. καὶ συλλε-
γέντες οἱ ἰσραηλῖται, εἶπον πρὸς αὐτόν.
ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν. ἀλλ' ἐ-
λάφρυνον αὐτόν, σὺ ἀφ' ἡμῶν καὶ δουλεύσο-
μέν σοι. ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀπεκρίνατο. ἐνδό-
τε μοι τρεῖς ἡμέρας, καὶ λέξω ὑμῖν τὴν βου-
λήν μου. ἀπελθόντων δὲ, προσῆλθον τοῖς πρεσ-
βυτέροις τῶν πατρικῶν αὐτοῦ φίλων, οἷς ἐ-
κοινώσατο. οἱ δὲ πρὸς αὐτόν. θεράπευσον
τὸν ἰσραήλ, καὶ δουλεύσει σοι. ἀνέθηκε δὲ
καὶ παιδαρίοις. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. ὅτι εἶπε
πρὸς αὐτούς· ὅτι ἡ σμικρότης μου, παχυτέρα
ἐστίν, τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου. ἐκεῖνος
ὑμᾶς, μάστιξιν ἐπαίδευσεν. ἐγὼ δὲ σκορπίοις
παιδεύσω. τούτοις πεισθεὶς ῥοβοάμ,
ταῦτα τοῖς ἰσραηλίταις, ἀπεκρίνατο.
οἱ δὲ ἰσραηλῖται εἶπον· ὡσκε τὸν οἶκόν σου
δαβίδ. ὁ δὲ ἰσραήλ, ἕκαστος ἀπεχώρει τὰ εἰς
τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. καὶ ταῦτα εἰπόντες,
ἀπεχωρίσθησαν αὐτοῦ πάντες. πλὴν δύο
φυλῶν. τῆς βενιαμήν, καὶ τῆς ἰούδα αἵ
ται μετ' αὐτοῦ αἱ δύο, τὰ ἱεροσόλυμα εἶχον,

καὶ τὰ περίξ αὐτῆς· αἱ λοιπαὶ χωρισθεῖσαι δέκα,
τὰ πορίμεα ποσίμ ἄρχον· ἐκαλοῦντο οὖν αἱ
μὲν δέκα φυλαὶ, ἰσραηλῖται· ἀπὸ τοῦ πλεονά-
ζοντος ἀριθμοῦ τὸ ὄνομα· αἱ δὲ δύο,
ἰουδαῖοι· αἱ σὺν δὲ καὶ προσθεισάμεναι αὐτῶν·
ἱερουσαλὴμ τὸν δοῦλον τοῦ σολομῶντος, συνεχῶς
ἐπολέμουν πρὸς ἰουδαίους· ἐν ταῖς δὲ
ἑ· μονίμως ἦν ἑκάστῳ ἔτει πρὸς κυρίου τοὺς ἑβραί-
ους ἐν ἱεροσολύμοις τελεῖσθαι κινουμένου· φοιτηθεὶς
ἱερουσαλήμ· καὶ αὐτοῖς μολήσασι συνεχῶς ἀπαντοι-
ομένους ἐκεῖ· ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· οὗτοί εἰσιν οἱ θεοί σου, οἱ
ἐξαγαγόντες ὑμᾶς ἐξ αἰγύπτου· τούτοις
προσκυνήσατε· καὶ οἱ ἰσραηλῖται οὖν καὶ
οἱ ἰουδαῖοι, ἀπὸ τοῦ ἱεροβοάμ, δι᾽ ἀλλήλων διαπολε-
μοῦντες διετέλεσαν τὰ πολλὰ ταῖς βασιλείαις· ἕως οὗ ὁ θεὸς
ὀργισθεὶς, ἤγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς, τὸν βασιλέα
τῶν ἀσσυρίων, τὸν σαλμανασάρ· καὶ αἰχμα-
λωτίσας τὰς δέκα φυλὰς, τῶν ἰσραηλιτῶν·
τοὺς δὲ ἰουδαίους, οὐδ᾽ ὅλως ἠνίκησεν· αἰχμα-
λωτίσας δὲ τοὺς ἰσραηλίτας, ἀντ᾽ αὐτῶν,
ἄλλους ἐκεῖσε κατῴκισεν, πρὸς φυλακὴν
τῆς χώρας· οἵτινες ἐκλήθησαν σαμαρεῖται·
ἐπειδὴ σαμαρεῖ τῇ λέξει, ὁ φύλαξ παρ᾽ ἑ-
βραίοις· τούτους δὲ τοὺς ἀντὶ τῶν
[illegible] μέτοικοι οἰκοῦντας· λέγουσιν τότε ἀπέκτεινον
τοὺς λέοντας· ἕως οὗ ἔπεμψαν λέγοντες τῷ βασι-
λεῖ τῶν ἀσσυρίων· ὅτι λέοντες ἡμᾶς ἀπολλύου-
σι· διὰ τὸ οὐκ ἐπίστασθαι λατρεύειν τῷ θεῷ, τῆς γῆς
ταύτης·

Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ βασιλεύς, ἔπεμψε μεθ' ἓν αὐτοῖς,
ἕνα τῶν αἰχμαλωτισθέντων ἱερέων· ὥστε
τοῦ διδάξαι αὐτούς, πῶς δεῖ προσκυνεῖν τῷ ιη
θεῷ, τῆς γῆς ἐκείνης. ὁ δὲ ἐλθών, οὐ δια-
λογὲ δ' ἐδίδαξεν αὐτοὺς ὥς φασιν οἱ ἔξωθεν ἱστοριο-
γράφοι, ἀλλὰ μόνον τὴν πεντάτευχον. ὅθεν,
καὶ μόνην αὐτὴν δέχονται οἱ σαμαρεῖται. καὶ
χουσαίων τῶν ἐνταῦθα, λέγει ἡ γραφή. ἀπὸ
τούτων δὲ ἐγχωρίως ὀνομάσθαι τοὺς σαμαρείτας·
ἡ δὲ αἵρεσις αὐτῶν, τοιαύτη ἐστί· περὶ μὲν θεολογίας,
τὰ αὐτὰ δοξάζουσι τοῖς ἑβραίοις· μίαν γὰρ
ὑπόστασιν· καὶ μίαν φύσιν δοξάζουσιν· περὶ
δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ χ(ριστο)ῦ, οὕτως φρονοῦσιν·
οὐ πιστεύουσιν ὅτι ἐλήλυθεν· ἀλλ' ὅτι μέλλει ἐλ-
θεῖν· οὐδὲ ὅτι θ(εὸ)ς ὁ ἐρχόμενος· ἀλλὰ προφήτης·
οὔτε δὲ ἀγγέλων δοξάζουσιν εἶναι, οὔτε ψυχὴν ἀ-
θάνατον· οὔτε ἀνάστασιν· οὐ συγκατατίθενται
γὰρ τοῖς ἑβραίοις, ὅτι χ(ριστὸ)ς μέλλει κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς· καὶ ὅτι μέν ἐστιν ἄγγελος, ἐλέγχονται
ἀπὸ τῆς πεντατεύχου· ἐκεῖ γάρ φησιν, ἰδοὺ
ὁ ἄγγελός μου, προπορεύσεται, πρὸ προ-
σώπου σου. καὶ ὅτι ἄγγελος κ(υρίο)υ, ἐκάλεσε τὴν
ἄγαρ· καὶ ὅτι ἐκάλεσεν ἄγγελος κ(υρίο)υ τὸν ἀβραάμ·
καὶ ὅτι ἀνῆλθον ἄγγελοι κ(υρίο)υ, εἰς σόδομα· καὶ
ἕτερα τοιαῦτα. καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ θνητὴ
ἐστί φασι καὶ οὐκ ἀθάνατος, μαρτυρεῖ ὁ μω[illegible]
γράφων· μὴ φάγητε αἷμα, ἀλλ' ἐκχέατε αὐτὸ κα-
τὰ τῆς γῆς· ὅπου γὰρ ζώου τὸ αἷμα, ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐστιν· ὑμεῖς δὲ πρὸς τοὺς τολμηρ

ὅτι περὶ τῶν κτηνῶν· οὐκ ἔστι τὸ αἷμα ἡ ψυχὴ τῶν
ζώων· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐκχεομένου
καὶ ἡ ψυχὴ ἀποχωρίζεται· ἐκ τούτου τὸ αἷμα ψυχὴν
ἐκάλεσεν· ἐπειδὴ τοῦ ζώου καὶ ψυχὴ αὐτοῦ ἐστὶ τὸ αἷμα,
περὶ κτηνῶν καὶ ἀλόγων ὁ λόγος· οὐ καὶ ἡμεῖς θνη-
τὸν ὁμολογοῦμεν εἶναι, οὐ περὶ ἀνθρώπων· καὶ ἀ-
πὸ ἱστορίας δὲ δεικνύομεν· ὅτι καὶ ἀθάνατός ἐ-
στιν ἡ ψυχή, καὶ κρίσις ἐστὶ μελλόντων· ὁ Κάϊν
γὰρ καὶ ὁ Ἄβελ· δύο ἦσαν ἀδελφοί· καὶ ὁ μὲν ἦν
γεωργός· ὁ δὲ ποιμήν· καὶ ἔθυσαν ἀμφότεροι,
τῷ θεῷ· καὶ τὸν μὲν Ἄβελ, ὡς δίκαιον προσεδέ-
ξατο· τὸν δὲ Κάϊν οὐκέτι· ἐκεῖθεν οὖν παρε-
ζήλου τὸν Ἄβελ, ἕως αὐτὸν ἀπέκτεινε· τῶν
οὖν Σαμαρειτῶν λεγόντων· ἐν τῷ μνημείῳ ἀ-
πολαμβάνειν πρὸς τὰς ἑαυτοῦ πράξεις
ἕκαστον, τί ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ Ἄβελ· ὃν
δικαιοσύνης ἐμαρτύρησεν ὁ θεός· ὅσον γὰρ ἀπὸ
τοῦ νῦν βίου· κακὸν ἀντὶ καλῶν ἀπέλαυσεν,
ἐκ τούτου οὖν δῆλον· ὅτι καὶ ἡ ψυχή, ἀθάνα-
τός ἐστιν· καὶ ἀνάστασιν δεῖ δοξάζειν· εἰ μὲν
γὰρ καὶ ἐν τῷ νῦν τῶν οἰκείων ἔμελλεν ἀπολαῦσαι
πράξεων, οὐκ ἂν ὁ τοιοῦτος ἀπέθνῃσκεν ἀ-
δίκως· αὕτη ἐστὶν ἡ αἵρεσις τῶν Σαμαρειτῶν·
ἰστέον δέ· ὅτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἀσσυρίων· ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
ἐπὶ Σεδεκίου τοῦ βασιλέως· καὶ τοὺς Ἰουδαίους
ᾐχμαλώτευσε· καὶ ἔλαβεν εἰς Περσίδα· ἐν οἷς
ἦν· Ἀνανίας· Ἀζαρίας· Μισαήλ· καὶ Ἰεζεκιήλ·
ὁ δὲ Ἔσδρας· μετὰ δὲ οὖν ἑβδομήκοντα ταύτην· ἐπικυρεῖ

τοῦ βασιλέως, ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τότε
Κῦρος αὐτοῖς συγχωρήσας τὴν ἐπάνοδον· ἀλλὰ
τὸ πολλοὺς αὐτῶν, ... παρ' ἀλλήλων, οὐκ ἤμελλε ποιεῖν·
Ὁ δὲ Ἔσδρας συναγράφεται τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν·
καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ εὗρον· ὅτι πάν-
τες τῶν μβ χιλιάδων ἦσαν καθ' ἓν τῷ ἡμῖν καὶ αἰχμαλω-
τισθῆσαν, ἀπὸ ... λέγεται συγγράψασθαι·
τὰ κβ χιλιάδας· ἀφ' ὧν, ἐν τοῖς ἄνω, ἀπηριθμη-
σάμεθα. ἐν τούτοις ἡ θεωρία:—

Πρᾶξις Σωθῶ, περὶ τη:—

Ἐπεὶ δὴ περὶ χριστιανικῶν δογμάτων ὁ λόγος· ἀ-
ναγκαῖόν ἐστι· τῶν χρόνων διαίρεσιν τὴν αὐτὴν ποιή-
σασθαι· ἵνα ἐκ τούτου γνῶμεν· τίνες διδάσκα-
λοι· καὶ ποῖαι αἱρέσεις, ἐν ποίοις χρόνοις ἐ-
γένοντο· καὶ ὅτι ἑκάστη αἵρεσις· ποῖα μὲν προάγου-
σι τῆς δόξης ἐπαναστάσας· ποῖα δὲ μετ' αὐτήν, ἑκάστη·
τῶν τοίνυν χρόνων, οἱ μέν εἰσι πρὸ τοῦ Χριστοῦ· ὧν
ἡ ἀρχὴ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμνήσθημεν· τῶν
δὲ, μετὰ τὸν Χριστόν, ἡ διαίρεσις τοιαύτη· οἱ μὲν γάρ
εἰσιν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἄχρι τῆς
βασιλείας Κωνσταντίνου· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς βα-
σιλείας Κωνσταντίνου, ἄχρι τοῦ νῦν· ἀπὸ δι-
αιρέσεων ταῖς δὲ πάλιν· οἱ ἀπὸ τῆς γεννήσεως
τοῦ Χριστοῦ, ἄχρι τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας Κων-
σταντίνου, εἰς τρεῖς. οἱ μὲν γάρ εἰσιν, ἀπὸ
ρπα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἄχρι τῆς ἀναλήψεως
αὐτοῦ· Τιβέριον διαλαμβάνουσι τὰ ἀνελ...·
οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως, ἄχρι τῆς Τιβερίου ...·
... τῆς τελευτῆς τῶν ἀποστόλων. ...

διαλαμψάντων, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων·
οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περιόδου καὶ τελευτῆς τῶν ἀ-
ποστόλων, ἄχρι τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας Κων-
σταντίνου· περὶ τῶν διαλαμψάντων τιμάς,
ἐκκλησιαστικοί, ἱστορικοί· ὁ Εὐσέβιος ὁ Παμ-
φίλος, καὶ Θεοδώρητος οἷς ὀλιγάκις οὐδ᾽ ἐ-
χόμεθα· μέχρι γὰρ τῶν πράξεων τῶν ἀ-
ποστόλων κεκανόνισται δέχεσθαι ἡμᾶς·
οἱ δὲ ἀπὸ ἀρχῆς τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου,
ἄχρι τῶν νῦν, διαιροῦνται οὕτως· οἱ μὲν
γὰρ εἰσὶν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου·
ἄχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ κινήματος, τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι συνόδου· οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ κινήματος·
τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, μέχρι τοῦ νῦν·
Ἐν μόνοις τοῖς χρόνοις· τοῖς ἀπὸ τῆς γεννή-
σεως τοῦ Χριστοῦ· μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταν-
τίνου· διδάσκαλοι καὶ πατέρες, οἱ δέ· Ἰγνάτιος
ὁ θεοφόρος· Εἰρηναῖος· Ἰουστῖνος φιλό-
σοφος καὶ μάρτυς· Κλήμης· ὁ Ἱππόλυτος
ἐπίσκοπος Ῥώμης· Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγ(ίτης)·
Μεθόδιος ἐπίσκοπος Πατάρων· Γρηγόριος
ὁ θαυματουργός· Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας
ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς· τούτοις ἅπαν-
τας, αἱ μετ᾽ αὐτοὺς γενόμεναι αἱρέσεις
δέχονται· αἱρέσεις δὲ ἐν τοῖς χρό-
νοις τούτοις, ἐγένοντο μέν, πολλαί·
πλὴν μόνων τῶν ἐπισήμων ὑπομνησθήσο-
μαι· ἐγένετο τοίνυν πρῶτον, ἡ τῶν
Μοντανῶν· περὶ ἧς ἐν ἄλλοις διαληψόμεθα·

ἤτοι, τῶν μὲν Μιχαίων· ἡ τῆς δὲ Ἑκατέρας ταῦτα αἱρέ-
σεως· ἐκ δ' ἀμφοῖν παρακέκραται, οὐ δεῖ ἀγαθὸν ὁλό-
τως ὁρίζεσθαι, οὐ δυνάσται τῆς τῇ ἀφροσύνῃ ἀλεξητηρίως,
ἀλλὰ τῆς αὐτῶν γνώμης ταῖς πολιτείαις· οὐ φειδὼ
δ' ἄρα δὲ εἰδωλολατρείας· οὐ πάντως εἴδους κακοῦ·
οὐδὲ περὶ τὴν θεότητα ταύτην βροτοῖς ἁμαρτάνουσι,
καὶ περὶ τὴν ἀνθρωπότητα, ταῦτα δή· πε-
ρὶ μὲν τῆς θεότητος, οὕτως ὑπειλήφασιν·
δύο ἀρχάς· καὶ δύο θεοὺς λέγουσιν· ἕνα ἀγαθόν·
ἕτερον δὲ κακόν· καὶ τὰ μὲν ἐκεῖ πάντα τῶν πραγ-
μάτων, ἀνατιθέασι τῷ ἀγαθῷ θεῷ· τὰ δὲ χεί-
ρονα τῷ κακῷ· οἷον τὸ μὲν φῶς, ἀνατίθενται
τῷ ἀγαθῷ θεῷ· τὸ δὲ σκότος, τῷ κακῷ· καὶ
πάλιν μὲν τῶν συνθέτων ζώων· τὴν μὲν
ὕλην, τῷ κακῷ θεῷ· τὸ δὲ εἶδος, τῷ ἀγα-
θῷ θεῷ· οὗτοι καὶ τὴν μὲν [illegible] τῆς παλαιᾶς
γραφῆς, τῷ κακῷ θεῷ, ἀνατιθέασιν· ὥσπερ
τὴν μετὰ τὸ Αἰγύπτου ἔξοδον, τῶν Ἰσραηλιτῶν·
ἐκεῖ γάρ φασι τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ τὸν κύκλον αὐ-
τοῦ δ' αὐτοῦ γενέσθαι· καὶ πολλὰ κακὰ δὲ τοῖς
ἑτέροις ποιῆσαι· οὗτοι καὶ κακίαν ἀτιμά-
ζουσι καὶ μονομοιρεῖν· λέγουσι γάρ, ἀγγέλους
καταλαθόμενοι· καὶ φιλιππέων· ἀπὸ ... εἰς,
... λέγουσι καὶ ... οἱ ἄλλοι πρὸς
... ἀεὶ δοξάζειν ἀγαθόν· περὶ
δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως, οὕτως δογματί-
ζουσιν· οὐχ ὁμολογοῦσιν ἀληθῶς γενέσθαι
τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ
κατὰ φαντασίαν· καὶ ἐν τοῖς παθήμασι

ὅτι ἄλλο μὲν ἂν ὂν ὑπερέβαλλεν ἂν τ' αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς ἔφυγον· ἐπισημειοῦ τόδε τὸ τῆς φαν-
τασίας· ἀπὸ τίνων ῥημάτων, ἐν τοῖς εὐα-
γγελίοις κειμένων δηλῶν λέγουσιν· ὅτι ἐν τῷ
ὄρει ἐκείνῳ, μετεμορφώθη· καὶ ἄφαντος γενόμε-
νος πάλιν ὄχλου πολλοῦ περιεστηκότος, ἐζε-
μενος ὁ Ἰησοῦς· τοῦτο δὲ, οὐκ ἔστι μικρὸν παρα-
τηρῆσαι· ὅτι κατὰ φαντασίαν γενομένην ἐν ἀν-
θρώποις· καὶ ἂν οἱ γὰρ, μετεμορφώθησαν·
ἐγγενόμενοι ἄφαντοι· μετεμορφώθη
γὰρ μωϋσῆς, ὡς ἔνδοξον πρόσωπον· ὥστε τὸ
μὴ δύνασθαι τοὺς ἰουδαίους, ἀτενίσαι εἰς αὐ-
τόν· ἀλλὰ κεκαλυμμένος τὴν ὄψιν, ἐλάλει
αὐτοῖς· ἠφανίσθη δὲ καὶ ὁ φίλιππος· καὶ
ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο εἰς ἄζω-
τον· ἐγένετο δὲ καὶ ἄλλη αἵρεσις κατὰ τοὺς
χρόνους τούτους, ἡ παύλου τοῦ σαμοσατέως·
ὅστις καὶ περὶ τὴν θεότητα, ἐσφάλλετο,
καὶ περὶ τὴν ἐνανθρώπησιν· περὶ μὲν γὰρ
τὴν θεότητα· ὅτι πατέρα μόνον ἔλεγεν· πε-
ρὶ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν, ὅτι ψιλὸν ἄνθρωπον ἔ-
λεγε τὸν χριστόν· γενέσθαι δὲ ἐν αὐτῷ τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ· μὴ νομίσωμεν δὲ ὅτι περὶ τὴν ἐναν-
θρώπησιν τὰ αὐτὰ λέγει τῷ ἱματοπωλείῳ·
περὶ τὴν θεότητα, τὰ αὐτὰ ἔχει τῷ βιβλίῳ·
μὴ νομίζομεν δέ· καὶ μὴ δοξάζωμεν τὰ αὐτὰ
τῷ ἱματοπωλίῳ· ὁ μὲν γὰρ μέσον εἶδος· ψ-
ιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγον τὸν χριστόν· ἀλλ' ἤτοι τὸν αὐ-
θυπόστατον λόγον τοῦ θεοῦ καὶ υἱὸν, ἔλεγε

γενέσθαι· ἐν τοῖς ἀνωτέρω κειμένω· περὶ γὰρ τὴν
τριάδα, οὐχ ἥμαρτανεν ὁ μεθόδιος· ὁ δὲ παῦλος
ὁ σαμοσατεὺς, οὐκ ἔλεγε τὸν ἀνθρωπάτατον
λόγον γεγενῆσθαι ἐν τῷ χριστῷ· ἀλλὰ λόγον μὲν ἔλεγε,
τὴν κέλευσιν καὶ τὸ πρόσταγμα· τουτέστιν, ἐ-
κέλευσεν ὁ θεὸς· καὶ διὰ ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου· ὃ ἐβού-
ληθε ἐποίει· ἀμφοῦ δὲ περὶ τὴν θεότητα
ταῦτα ἐδόξαζε τῷ σαβελλίῳ· ὁ μὲν γὰρ σα-
βέλλιος, τὸν αὐτὸν ἔλεγε πατέρα καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον
πνεῦμα· τελείωμεν μὲν πρᾶγμα λέγων τὸν θεόν· οὐ-
κ ἔτι δὲ, τριάδα δοξάζων· ὁ δὲ παῦλος, οὐ τὸν
αὐτὸν ἔλεγε πατέρα· καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα·
ἀλλὰ πατέρα μὲν, ἔλεγε τὸν θεόν· τὸν πάντα δη-
μιουργήσαντα· υἱὸν δὲ, τὸν ἄνθρωπον τὸν ψιλόν·
πνεῦμα δὲ, τὴν ἐπιφοιτήσασαν χάριν τοῖς
ἀποστόλοις· ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τούτοις, καὶ
ἡ σαβελλίου αἵρεσις ἐγένετο· περὶ ἧς καὶ λέ-
γει ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἀρκούντως· ἐν δὲ τοῖς
χρόνοις· τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας
κωνσταντίνου· ἄχρι τοῦ κινήματος· τῆς
ἐν χαλκηδόνι συνόδου· ἐγένοντο διδάσκα-
λοι καὶ πατέρες, οἵδε· σίλβεστρος· ῥώμης
ἐπίσκοπος· ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος
ἀλεξανδρείας· εὐστάθιος ἀντιοχείας·
ἀθανάσιος ἀλεξανδρείας·
ἀλέξανδρος κωνσταντινουπόλεως·
ἱλάριος πικταυέων· πόλεως
ἀκυιτανικῆς τῆς ἀφελλικῆς· ἀμβρόσιος ὁ μεδιολάνων·
βασίλειος καισαρείας τῆς καππαδοκῶν·

Γρηγόριος Νύσσης· Γρηγόριος Ναζιανζοῦ· Ἀμ-
φιλόχιος, Ἰκονίου· Ἀντίοχος Πτολεμαΐδος,
τῆς κατὰ Φοινίκην· Γελάσιος Καισαρείας
Παλαιστίνης· Νεκτάριος ὁ Ἀττικός·
ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· Πρόκλος· καὶ Φλαβι-
ανὸς Κωνσταντινουπόλεως· Σευηριανὸς
Γαβάλων· Ἐπιφάνιος Κύπρου· Αὐγου-
στῖνος Ἱππῶνος πόλεως τῆς Ἀφρικῆς· Θεόφιλος
καὶ Κύριλλος, Ἀλεξανδρείας· τούτους οὖν
Πάντας τοὺς ἐπισκόπους, οἱ μὲν τὰς αὐτοῖς αἱρέ-
σεις δέχονται· οἱ δὲ πρὸ αὐτῶν, λέγετε· ἀλλ' ἐ-
μοῦ δὲ εὐθέως ἐν αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ Κωνσταν-
τίνου, ἡ τοῦ Ἀρείου αἵρεσις ὤφθη· καὶ περὶ
τὴν θεότητα· καὶ περὶ τὴν ἐνανθρώπησιν
ἐσφάλλετο· ὕβριζε μὲν τὴν θεότητα ἐλέγων
κτίσμα εἶναι τοῦ θεοῦ, τὸν υἱὸν καὶ τὸ ποίημα·
περὶ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ,
ἔλεγον ἄψυχον εἶναι· ἐκεῖνο γὰρ ἔλεγον αὐτοῦ,
ἀντὶ ψυχῆς τὸν λόγον· τοῦτο δὲ ἔλεγον, ἐπισφαλέ-
στερον ἐκ ... αὐτῶν, εἰς δόγματα τῆς Ἑλλάδος, τῶν
ὀχουμένων δοξάζει· ἐστὶ τοῦτο δέ, ὅτι κτίσμα ἐστὶ θεοῦ,
ἤτοι ποιήματα, ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· ἀ-
πὸ Χριστιανῶν τιμῶν, τῶν ἑλληνικῶν φλυαριῶν·
λέγει γὰρ ὡς φησὶν ὁ ποτὲ Πέτρος ἐν ταῖς πράξεσι
τῶν ἀποστόλων· ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω
πᾶς οἶκος Ἰσραήλ· ὅτι καὶ κύριον καὶ Χριστὸν, αὐτὸν
ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς
ἐσταυρώσατε· καὶ πάλιν ὁ ἀπόστολος, ἐν τῇ πρὸς
Ἑβραίους ἐπιστολῇ, φησίν· ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι

45

κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι· κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα, τῷ ποιήσαντι αὐτόν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύριος, ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φησίν· ὁ ἀποστείλας με πατήρ, μείζων μού ἐστιν. τοῦτον δὲ ἀνατρέπουσιν οἱ ἄλλοι πατέρες· πρὸς τὸν μὲν, ἐναντίας τούτων τῶν χειρόνων παραφέροντες ῥήσεις. ἔπειτα δέ, καὶ ταύτας τὰς παρενεχθείσας δι' αὐτῶν, θεραπεύοντες. ἐναντίας μὲν, ὅτι φησὶν Ἰωάννης· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ περὶ τοῦ υἱοῦ, λέγει ὁ ἀπόστολος· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· εἰ δὲ ἦν κτίσμα, ἀλλὰ μὴ γέννημα τοῦ θεοῦ ὁ Χριστός, οὐκ ἂν εἴη χαρακτὴρ καὶ ἀπαύγασμα τοῦ θεοῦ. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύριος φησίν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. καὶ οὕτως μέν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων χειρόνων, ἀνατρέπουσι τὸν ἄρειον. θεραπεύουσι δὲ τὰς δι' αὐτοῦ παρενεχθείσας, τοιούτως λέγοντες· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, κατὰ τὸ ὑπομεῖναι ἀξιώσας· ὡς ἄνθρωπος, οὐκ ἀπηξίωσε καὶ μείζονα αὐτοῦ εἰπεῖν τὸν πατέρα· ὅταν μὲν οὖν ποίημα αὐτὸν καλεῖ ἡ γραφή, ἢ ὁ ἀπόστολος· οὐ πρὸς τὴν θεότητα αὐτοῦ ἀποβλέπων, οὕτως αὐτὸν καλεῖ· ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. καθὸ μὲν γὰρ θεός, γέννημά ἐστι θεοῦ, οὐ ποίημα. καθὸ δὲ ἄνθρωπος, ποίημα, καὶ ἀπόστολος. Καὶ ὅσα

τοιαῦτα· καὶ ἰστέον ὅτι τὸ δόγμα τῆς ἡμετέρας
ἐκκλησίας ἐστὶ τὸ ἀνατρέπον τὸν ἄρειον· ἐκεῖνος
γὰρ διεφθείρετο ἀσεβῶν ὑβρίζων Χ͞ν· καὶ τὴν μὲν ἀνθρω-
πίνας τὰς ταπεινὰς φωνὰς ἀμαθῶς ἐμέμ-
ψατο δὲ θεότητι τὰς ἄλλας, οὐκ ἀνατρέπει τῇ δὲ·
διὰ τοῦτο τὸ δόγμα τοῦ ἀρείου τὸ σῶμα τοῦ Χ͞υ,
ἔλεγον ἄψυχον εἶναι· ἵνα τὰς τοιαύτας τα-
πεινὰς φωνὰς, μὴ ψυχῇ ὡς ἂν σ͞ς ἀναθέμενοι
τῷ Χ͞ω· ἀλλ' ὡς υἱῷ τοῦ Θ͞υ· καὶ εὑρέθη κατὰ
τὸ δόγμα αὐτοῦ, ὁ υἱὸς ἐλάττων τοῦ π͞ρς·
ὅτι δὲ καὶ ψυχὴν εἶχε τὸ σῶμα τοῦ Χ͞υ· μαρ-
τυρεῖ αὐτὸς ὁ Χ͞ς λέγων· ὅτι ἡ ψυχή μου τετα-
ρακται, καὶ ἀπὸ ἄλλων πολλῶν· κατὰ
τούτου δὲ τοῦ ἀρείου· πρεσβυτέρου ὄντος
ἀλεξανδρείας, ἐκροτήθη σύνοδος ἐν νικαίᾳ,
ἐπισκόπων ἀμφιτρίων, τιη΄, βασιλεύοντος
Κωνσταντίνου· καὶ καθεῖλον αὐτόν· καὶ συμ-
βολον ἤτοι μάθημα κατ' αὐτοῦ, ὃ ἐξέθεντο,
ὅπερ φέρεται· καὶ τοῖς λεγομένοις· ὃ ἐξ ἀπ-
αντος ἐφεῖν τυχεῖν· ὧν τοῦ ποιῆσαι ἄξιοι:—

πρᾶξις σὺν Θεῷ τετάρτη:—

Μετὰ τὴν αἵρεσιν ἀρείου· μᾶλλον δὲ αὐτῇ
ἐπισυναπτομένη, ἐκράτησε γὰρ πολλὸν χρόνον·
ἀνεφύησαν καὶ ἄλλαι δύο αἱρέσεις· ἥ τε μακε-
δονίου· ἐπισκόπου ὄντος Κωνσταντινου-
πόλεως· καὶ ἡ τοῦ ἀπολιναρίου πρεσβυτέρου
ὄντος· ἦν δὲ ἡ τοῦ μακεδονίου αἵρεσις, τοι-
αύτη· κακῶς ἀναπταμένως ὑβρίζει τὴν θεότητα· ἐζηλω-
μένος τὰς ἀσεβείας, τῶν ἀρειανῶν· τὸν μὲν γὰρ υἱὸν

λέγων· γέννημα τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα πεποίηκα ἔλεγον·
καὶ ἰσχυρίζετο τὸ δόγμα αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ μὴ φα-
νερῶς φησὶ κεῖσθαι ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὅτι θεός ἐστιν
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐλέγχεται δέ, ἀπὸ πολλῶν
χρήσεων· καὶ πρῶτον τοῦ πνεύματος γὰρ τοῦ ἁγίου,
ὅτι ὡς θεὸς ἐμνήσθη ἡ θεία γραφή· πρῶτον μέν, ἐν
ταῖς πράξεσιν πρὸς Ἀνανίαν ὁ ἅγιος Πέτρος·
Ἀνανία· ἵνα τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν
καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ
νοσφίσασθαί σε ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου·
οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε· καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ
θεῷ. ἰδοὺ γὰρ φανερῶς, θεὸν ἐκάλεσε τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ πάλιν ἐν ταῖς πρά-
ξεσι τῶν ἀποστόλων, λέγεται· ὅτι νηστευόν-
των αὐτῶν καὶ λειτουργούντων τῷ κυρίῳ·
εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατέ μοι τόν τε
Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσ-
κέκλημαι αὐτούς· ἔδειξε γὰρ διὰ τοῦ ἀφορί-
σατε, τὴν οἰκείαν ἐξουσίαν· ὅτι αὐτό ἐστιν θεός·
διαφαίνεται· ὁ γὰρ ἐκ προσώπου θεοῦ καὶ ἀπ᾽ ἀρχ
τοῦ ἀπεσταλμένου, ἀρχὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς· ὅτι εἶ-
πεν ὁ κύριος· ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ Βαρ-
νάβαν· οὕτως γὰρ ἡ θεία γραφὴ εἴωθε λέγειν·
ὅτε δι᾽ ἀτίμου ἐλάττονος ποιεῖται ὁ κύριος τὸν
λόγον· καὶ ὁ κύριος λέγει ἐν τοῖς εὐαγγελίοις·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκ-
πορεύεται· δηλοῖ γὰρ διὰ τοῦ ἐκπορεύεται·
ὅτι γέννημά ἐστι τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ· οὐδαμοῦ

γὰρ ἐπὶ κτίσματος φαίνεσθαι τοῦτο τὸ ἐλῦμα
λέγουσαν ἡ θεία γραφή· πάλιν ὁ μὲν ὑδροις λεγ θεοκτ·
Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη·
βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὡς γὰρ κτίσ-
ματος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐ καὶ συναριθμεῖ αὐτὸ,
τοῖς ἀκτίστοις· ἵνα σὺν αὐτοῖς προσκυνῆται
καὶ συνδοξάζηται· ὁ δὲ ἀπολινάριος· περὶ
μὲν τὴν θεολογίαν, οὐ φαίνεται ἁμαρτάνων·
πολλῶν δι' ἐλαττόνων· καὶ τοῦτον οἱ γρηγόριοι,
περὶ ταύτην ἁμαρτάνοντα· κτίσμα μὲν
γὰρ φησιν, οὐ λέγει· ἀλλ' εἶναι καὶ δὲ ἄκτιστα· ὑπόστα-
σιν γὰρ μίαν λέγει τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος πρὸς
τὸν πατέρα· περὶ δὲ τὴν οἰκονομίαν φανερῶς
διεσφάλη· ἔλεγε γὰρ τὸ σῶμα ὃ ἐνεδύσατο ὁ
θεὸς λόγος, ψυχὴν μὲν ἔχειν· νοῦν δὲ οὐ λαμβάνειν·
ἀλλ' ὡς ἀνθρώπου ψυχὴν αὐτὸ ἔλαβεν ἔχειν· δι'
ἣν αἰτίαν δὲ τὸ δόγμα αὐτοῦ, οὐκ ἀπεδέχθη
τοῦ τίμιος· ἀλλὰ τὸ περὶ νοίας· ἔλεγε γὰρ ὅτι
ὁ νοῦς, ἁμαρτητικόν ἐστιν· αὐτὸ τὸν θεὸν· οὐκ
ὑπομονῆσαι· περὶ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ, ὅτι σώμ-
φθῃ τινὶ ἁμαρτητικῷ· ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι
τοῦ ψυχὴν τὸν ἁμαρτητικὸν δὲ μᾶλλον
αὐτὸν ὑπομεῖναι συναφθεῖναι τῷ λόγῳ τῆς
θεότητος· ἐκεῖνον γὰρ ἔσωσεν, ᾧ καὶ συνη-
φθη· τούτων τῶν δογμάτων κινουμένων,
συνδραχθεῖσαι ἡ σύνοδος γὰρ τιμίου πολεῖς ἀθ
ἀνδρῶν· ρν· ἤτοι ἀνδρας ἔχει μεγάλοις,
τοὺς γρηγορίους· καὶ ἀμφιλόχιον· καὶ συνα

χθέντας, καθαιροῦσι τὸν Μακεδόνιον καὶ
Ἀπολινάριον· καὶ ἐκτίθενται ὅρον· ἔ-
τοι μάθημα πίστεως, ὃ παρ' ἡμῖν λέγομεν·

Περὶ δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἦσαν τὸ δύο
ἄνδρες μεγάλοι· Διόδωρος ὁ Ταρσοῦ ἐπίσκοπος·
καὶ Θεόδωρος ὁ Μομψουεστίας· οἵτινες
ἀντηγωνίσαντο πρὸς Ἀρειανούς, καὶ Ἀπο-
λινάριον καὶ Μακεδόνιον· καὶ τὴν ἅπασαν
γραφὴν ὑπεμνημάτισαν· καὶ δὴ τιμῆς με-
γάλης, ἀπέθανον· καὶ οὐδεὶς ἐν τῇ
ζωῇ αὐτῶν ἐπελάβετό τινος αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ ἐγκώ-
μια ἔγραψαν εἰς αὐτοὺς πολλοί· καὶ Βασί-
λειος γὰρ αὐτοὺς ἐγκωμιάζει· καὶ Ἰωάννης
ὁ Χρυσόστομος· Ὕστερον δὲ κινουμένου

Τοῦ Νεστοριανοῦ δόγματος· ὁ μακαρίτης Κύριλλος·
ὅπερ ὅλων αὐτοῖς ἐπαινῶν, κατὰ τῶν συγγρα-
μάτων αὐτῶν γράψαι· ἐπειδὴ δι' αὐτῶν
ἰσχυρίζετο· τὸ δόγμα αὐτοῦ ὁ Νεστόριος· ὑπο-
μνηματίσαντες γὰρ οὗτοι τὴν ὅλην γραφὴν
οὐκ ἐτήρησαν ἄχρι τοῦ δέοντος· ἀλλ' ἠβουλή-
θησαν ὑβρίσαι· τὰς δὴ τῇ ὅλῃ γραφῇ φωνάς·
τὰς μὲν τῇ θεότητι· τὰς δὲ τῇ ἀνθρωπό-
τητι, ἀνέθεσαν δύο ὑποστάσεις τοῦ Χριστοῦ·
καὶ διαίρεσιν εἰσφέροντες· καὶ δι' αὐτὸ ὁ μακάριος
ὁ Κύριλλος κατ' αὐτῶν γράψαι· ἐπειδὴ δι' αὐ-
τῶν ἰσχυρίζετο τὸ δόγμα αὐτοῦ ὁ Νεστόριος· διὰ
τοῦτο δὲ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντεῖ-
πεν· ἕως δὴ τὸ μάχεσθαι πρὸς τὰς μάλιστα
αἱρέσεις ἐσκέπετο τὰ τοιαῦτα δόγματα·

Μετὰ δὲ χρόνον ὀλίγον· τοῦ ἀποθανεῖν θεόδωρον·
ἀνεφάνη ἡ αἵρεσις νεστορίου· καὶ δὲ ἐν κωνσταντι-
νουπόλει· αὐτὸς ὁ νεστόριος ἐπίσκοπος· ἀ-
λεξανδρείας δὲ κύριλλος· ἀντιοχείας δὲ, ἰω-
άννης· τί δὲ καινὸν τὸ δόγμα νεστορίου, ἡ δεινὴ
ἐν τοῖς προλαβοῦσιν αἱρετικοῖς· καινὸν δὲ ἐν-
κρατεῖ ἐξελθόντων· οὐκ ἔλεγε γὰρ ἕνωσιν τοῦ
λόγου τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ δύο ὑπο-
στάσεις ἔλεγε, καὶ διαίρεσιν· ὅθεν, οὐδὲ τὴν ἁγίαν
μαρίαν ἐκάλει θεοτόκον· ἀλλὰ χριστοτόκον· ὅτι δὲ
ἄνθρωπον καὶ θεὸν ὡς ἐκάλει τὸν χριστὸν, ἀλλ' οὐ καθ' ἕνωσιν φυσικήν·
ἀλλὰ σχετικῶς· καὶ τῇ οἰκειώσει· ὥσπερ λέ-
γομεν περὶ δύο τινῶν φίλων πάνυ ἀλλήλους
φιλούντων· ὅτι οἱ δύο οὗτοι, μίαν ψυχὴν ἔχουσι·
κατὰ τὸ ταυτὰ ἀλλήλοις ἀρέσκειν· διὰ τὴν ὑ-
περβολὴν τῆς φιλίας· τούτου δὲ τοῦ

Νεστορίου, ἐναντίος ἦν ὁ κύριλλος· καὶ ἔγραφεν
αὐτῷ συνεχέστερον, ἀποτρέπων αὐτὸν τοῦ
δόγματος τούτου· ἔγραψεν οὖν αὐτῷ, πρώ-
την καὶ δευτέραν ἐπιστολὴν, καὶ οὐκ ἔπεισεν
αὐτόν· ὕστερον δὲ, γράφει αὐτῷ τὴν τρίτην ἐ-
πιστολήν· ἐν ᾗ ἔγραψε δώδεκα κεφάλαια
πρὸς τὴν πίστιν· καὶ ὕστερον ἔγραψεν· ὅτι εἰ μὴ
καταδέχῃ ταῦτα, ἐκβάλλει τοῦ ἱερατικοῦ μου καὶ φίλου·
ὁ δὲ μὴ ἀναθεματίσας· οὐδ' οὕτως δὲ ἐπείσθη·
κινούμενος δὲ ταῖς μάχαις ταύταις, κελεύει
ὁ βασιλεὺς καὶ δὲ θεοδόσιος ὁ μικρὸς, γενέσθαι
σύνοδον ἐν ἐφέσῳ· καὶ περὶ τῶν γενέσθαι κυρί-
λλου καὶ νεστορίου· ἰωάννην μὲν ἀντιοχείας

48

ἐπισκόπων· ἦλθον ὁμοῦ ὁ Κύριλλος, ἀφικνεῖται ὁ
εἰσθεῖσαν ἡμέραν μετὰ πάσης τῆς συνόδου
αὐτοῦ, ἀφικνεῖται ἔφεσον· ὁμοίως καὶ μάτσελλος·
μετὰ τῆς αὐτοῦ συνόδου· ὑπερβαλόντος
Δ εἰω ἐλθεῖν, καὶ παρὰ τὴν προθεσμίαν τοσούτων
ἡμέρας ιϛ´· νομίσας ὁ Κύριλλος ὅτι οὐκ ἔτι
ἔρχεται· συνάγων τοὺς εὑρεθέντας ἐπισκό-
πους καὶ ἀναγνωσθέντων τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν Νεστορίου
συγγραμμάτων· καὶ ὑφερόμενα ἀπὸ τῶν ἄλλων πρώην·
χρήσεις ἐν ἀμαῖς τιθεμέναις αὐτοῖς· Νεστορίου μὴ
συνελθόντος αὐτοῖς· ἀλλὰ λέγοντος περι-
μένειν τὸν Ἰωάννην, ποιεῖ τὴν καθαίρεσιν αὐ-
τοῦ· μετὰ δὲ ε´ ἡμέρας ἐλθὼν Ἰω-
άννης καὶ εὑρὼν τὴν καθαίρεσιν Νεστορίου γε-
νομένην χωρὶς αὐτοῦ· ἀγανακτήσας καὶ λυ-
πηθεὶς ὅτι πρὸς ἀτιμίαν αὐτοῦ γέγονεν
χωρὶς αὐτοῦ ἡ καθαίρεσις Νεστορίου· ἀφ' ἧς τὴν
ἐκκλησίαν καὶ συνῆλθον ὁ Κύριλλος οὐ συνῆλ-
θεν· ἀλλ' ἄλλως δὲ συνελθόντων, ἐμάχοντο πρὸς
Κύριλλον· καὶ ἀνεθεμάτιζον ἀλλήλους· οὐ κα-
τεδέχοντο δὲ Νεστόριον. Ἀρέσθη δὲ μετὰ Ἰω-
θεοδώρητος ὁ τῆς ἐλαχίστης Κύρου ἐπισκό-
πος τῆς ἀνατολῆς· οὗτος· κατὰ Κυρίλλου λόγους,
ἐπιγράψας αὐτοῦ· καὶ τῶν δώδεκα
κεφαλαίων ἀντέγραψεν ἐν δὲ τῇ περὶ τῆς ἐπι-
στολῆς, πρὸς Νεστόριον· καὶ ἀνέτρεπεν αὐ-
Π [illegible], ὅτι Ἀρειανός ἐστιν ὁ Κύριλλος· καὶ
τὰ Εὐνομίου καὶ Ἀπολιναρίου φρονεῖ· ὁ δὲ
Κύριλλος· μετρίως ἀντιμαχόμενος, τὰ διαιρῶν

τὴν οἰκουμένην τῆς εὐσεβοῦς μᾶλλον φρον-
τίδα ἐπεποίηται· ὅθεν καὶ ἐδόκει πως·
τῷ Θεοδωρήτῳ ὁ Κύριλλος, ὡς μίαν φύσιν δο-
ξάζων· ὡς οἱ Ἀρειανοί· καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀπο-
λινάριον· πλὴν, οὐδὲ Θεοδώρητος φαίνεται
ποτέ· τὸν Νεστόριον ἀποδεχόμενος· ἀλ-
λὰ μόνον τὸν Κύριλλον, ἀπομεμφόμενος·
Διατὶ τὴν σημασίαν Ἰωάννου ἐπιτιμίαν· ἰστέον δὲ·
ὅτι φέρεται Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας ἐπι-
σκόπου ὑπὲρ τῆς συνόδου ταύτης, ἐπιστο-
λὴ πρὸς Νεστόριον· ἀνατρέπουσα τὸ δόγμα
αὐτοῦ· ἐν ᾗ ὑπεγράψαν ἅπαντες οἱ τῆς αὐ-
τοῦ συνόδου· ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι
Φέρονται τινὲς ἐπιστολαὶ Θεοδωρήτου καὶ
Νεστορίου· ἐν αἷς ἀλλήλους ἀποδέχονται· πλα-
σταὶ δὲ εἰσίν· πλάττουσι δὲ αὐτὰς οἱ αἱρετικοὶ,
τοῦ μάχεσθαι δι' αὐτῶν, πρὸς τὴν σύνοδον·
εἰ δὲ καὶ βούλεταί τις γνῶναι· ὅτι Θεοδώρητος
λίαν ἐμίσει Νεστόριον, ἀναγνώτω, τὸ περὶ τῶν
αἱρέσεων τὸ αὐτοῦ Θεοδωρήτου γεγραμμένον,
βιβλίον· καθαιρεθέντος οὖν Νεστορίου· καὶ
τούτων κινηθέντων, διαλύεται ἡ σύνοδος·
ἑκάστου ἀναχωρήσαντος εἰς τὸν ἴδιον τόπον·
καὶ ὁ μὲν Κύριλλος, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦλθεν·
ὁ δὲ Ἰωάννης εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ἐκ τούτου
μάχη τῶν Αἰγυπτίων, πρὸς τοὺς Ἀνατολικούς·
καὶ ἐδόκουν οἱ μὲν Ἀνατολικοὶ, τὰ Νεστορίου
φρονεῖν· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, τὰ Ἀπολιναρίου·
τῆς δὲ μάχης ταύτης ἐνισταμένης, γράφει

θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς κυρίλλῳ, ἐμφιλιωθῆναι ἰω-
άννῃ· καὶ ἰωάννῃ ἐμφιλιωθῆναι κυρίλλῳ· καὶ
δεξάμενος ἰωάννης τὰ γράμματα τοῦ βασι-
λέως· ποιεῖται ἐπιστολὴν πρὸς κύριλλον· πε-
ριέχουσαν πῶς δοξάζει· καὶ ἀτιμία διὰ παν-
τὸς· τῶν ἐμαυτῶν πόλεως ἐπισκόπου· καὶ
συναιρεσάντων αὐτῷ κυρίλλου, διαλύεται ἡ
μάχη τῶν ἀνατολικῶν ἐπισκόπων, πρὸς
αἰγυπτίους· χρόνου δὲ ὀλίγου διαδραμόντος,
ἄρχεται ἡ ἐν χαλκηδόνι σύνοδος κινεῖσθαι·
κινεῖται δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους· τῆς ἀλεξαν-
δρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, διόσκορος·
κωνσταντινουπόλεως δέ, φλαβιανός· ῥώμης
δέ, λέων· ἀντιοχείας δὲ δόμνος· ἐν δὲ κων-
σταντινουπόλει· κατὰ τὸν εὐτυχῆ τὸν μονάζοντα,
πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην· ὅστις
Ἐδόξαζε, μὴ εἶναι τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ὁμοούσιον ἡ-
μῖν μετὰ τὴν ἕνωσιν· διὰ γὰρ τὴν ὑπεροχὴν
τῆς ἑνώσεως· καὶ τὴν μίαν φύσιν λέγων, οὐκέ-
τι λέγειν ὁμοούσιον ἡμῖν τὸ σῶμα· τούτῳ τῷ
εὐτυχεῖ, γνώριμος ἦν, εὐσέβιος ὁ δορυλαίων
ἐπίσκοπος· καὶ γνοὺς ὅλα αὐτοῦ τὸ δόγμα τοῦτο,
ἀνήγγειλε φλαβιανῷ· ὁ δὲ ἐπετίμησε
τῷ εὐτυχεῖ τοιοῦτον δόγμα, ὡς φέρον τινὰ
μὴ διαστραφῆναι, ἢ ποσῶς ἐκείνων· ὁ οὖν φλαβι-
ανὸς τοῦτον μὴ ἀκούσαντα, συνήγαγε τοὺς τῆς αὐ-
τοῦ συνόδου ἐπισκόπους, ὡς τριάκοντα·
καὶ ἠρώτησεν ἐπὶ αὐτῶν, τὸν εὐτυχῆ λέγων·
ὁμολογεῖς τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ὁμοούσιον ἡμῖν
εἶναι;

ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ὅτι μέχρι μὲν τῆς σήμερον· οὐ
χ ὡμολόγουν· δι' ὑμᾶς δὲ ὁμολογῶ· τοῦτο δὲ ἔλεγεν
ἐν ἀφρονίᾳ· ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὸν ὁ Φλαβιανός·
οὐχ ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ταῦτα συλλέγοντες εἰ ὁμολογεῖς,
ἀλλ' οἱ πατέρες· τοιοῦτον ὁμολογεῖς, ἀναθεμάτισον
τοὺς μὴ οὕτως δοξάζοντας· ὁ δὲ Εὐτυχὴς πρὸς
αὐτόν· ὅτι ὡς εἶπον, μέχρι τῆς σήμερον, οὐχ ὡ
μολόγουν τοῦτο· δι' ὑμᾶς δὲ λέγω· οὐκ ἀναθεματίζω
δέομαι· οὐαὶ μοι γάρ ἐστιν ἐὰν ἀναθεματίσω τινά·
ἐὰν γὰρ ἀναθεματίσω τινά, τοὺς πατέρας μου ἀναθε
ματίζω· καὶ τὴν θείαν γραφήν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ
μὴ λέγουσα καινήν, ὁμοούσιον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ·
Ταῦτα ἀκούσας ὁ Φλαβιανὸς, καθεῖλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς
πρεσβυτερείας, καὶ τοῦ εἶναι ἀρχιμανδρίτην· ἀ
[illegible]· ὅτι οὐκ ἔξεστι κατ' ἀνάγκην ποιῆσαι· τούτου δὲ
καθαιρεθέντος· γράφει ὁ Φλαβιανὸς, τῷ Λέοντι
ῥώμης ἐπισκόπῳ τὴν καθαίρεσιν· καὶ ἀντιγράφει
πρὸς αὐτὸν Λέων, ὅτι καλῶς αὐτὸν καθεῖλες·
Καλεῖται οὖν ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς τόμος Λέοντος· παρ
ῆσαν ἀμφ... οἱ διαβεβλημένοι, λέγοντες αὐτὴν
κακῶς ἔχειν· ὁ δὲ Εὐτυχὴς μετὰ τὴν καθαίρεσιν
συνεχῶς ἐνετύγχανε τῷ βασιλεῖ λέγων ἠδικεῖσθαι
ὑπὸ Φλαβιανοῦ· καὶ τὸ τέλος κελεύει ὁ βασιλεὺς Θεο
δόσιος γενέσθαι ἐν Ἐφέσῳ οἰκουμενικὴν σύνοδον·
ἵνα ἐλεγχθῇ εἰ καλῶς καθεῖλεν ὁ Φλαβιανὸς
τὸν Εὐτυχῆ, ἢ οὔ· ἐπετέτραπτο δὲ τὴν σύνοδον κελεύσει
Διοσκόρῳ τῷ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας· γενο
μένης δὲ τῆς συνόδου· πρὸ τοῦ τέλους, αὐτὸ τοῦτο
ἐποίησεν ὁ Διόσκορος· μόνον γὰρ ἀναγνωσθέντος

παραινέσαι Φλαβιανοῦ· οὐκ εἴασε δὲ αὐτὸν συνηγορῆ-
σαι αὐτοῖς ἡ ὕβρις ἣν ὕβρισεν αὐτόν· τί ποτε Σευηριανὸν
ἀμφιβάλλειν ἐνόμιζε διὰ τὸν δρόμον· οὐδὲ τὸν κα-
τήγορον ἀτυχοῦντα ἐκείνου ἔδωκε παρελθεῖν μετὰ τὴν
κρίσιν· ἀλλὰ καταψηφισάμενος Φλαβιανοῦ, κα-
θεῖλεν αὐτόν· τὸν δὲ Εὐτυχῆ ἐδέξατο· καὶ ἐποίη-
σε πρεσβύτερον αὐτὸν καὶ ἀρχιμανδρίτην·
Τούτου γενομένου, διελύθη ἡ σύνοδος· καὶ ἀποθα-
νόντος Φλαβιανοῦ· ἀπελθόντες οἱ τοποτηρη-
ταὶ τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου· αὐτὸς γὰρ οὐδὲ ἐ-
πεστη (?) εἰς ἐκείνην τὴν σύνοδον· ἀπήγγειλαν αὐτῷ
τὰ γενόμενα· ὁ δὲ ἀκούσας, ἠγανάκτησεν· καὶ
προσέρχεται Οὐαλεντινιανῷ τῷ Ῥωμαίων βασι-
λεῖ, ὥστε δὴ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς (?) ἀναθεῖναι Μαρ-
κιανόν· δύο γὰρ ἦσαν τότε κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεί-
νους βασιλεῖς· εἷς ἐν Ῥώμῃ, καὶ εἷς ἐν Βυζαντίῳ·
Οὐαλεντινιανὸς οὖν ὁ χρηματίζων (?) τοῦ
ἐπισκόπου, γράφει Θεοδοσίῳ τῷ ἀνεψιῷ· ἵνα
ἑτέραν ἐπιτρέψῃ σύνοδον γενέσθαι, εἰ τὰ γενόμενα οὐ
καλῶς ἐκρίθη ὁ Διόσκορος· ὁ δὲ Θεοδόσιος ἀν-
τέγραψεν αὐτῷ λέγων· ὅτι οὐ ποιῶ ἄλλην σύ-
νοδον· καλῶς γὰρ ἐκρίθη ὁ Διόσκορος·
Ἀποθανόντος δὲ Θεοδοσίου, γίνεται βασιλεὺς Μαρ-
κιανός· καὶ ἐπιτρέπει εὐθέως γενέσθαι οἰκου-
μενικὴν σύνοδον ἐν Χαλκηδόνι· ὀφείλουσα κρῖναι
πάντα τὰ παράνομα· περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ληστρικῆς
εἰ καλῶς ἐκρίθη τὰ γενόμενα· περὶ Φλαβια-
νοῦ ἐν Βυζαντίῳ· τῆς τοίνυν τῆς συνό-
δου γενομένης ἀνδρῶν χλ· τῇ (?) ἡμέρᾳ ὑπατείᾳ (?)

ἡμέραν, συνῆλθον αὐτοῖς Διόσκορος ἦν τάδε ὥστε
ρας καταλαμβάνονται. καὶ διαλυθέντος τοῦ συνε
δρίου, τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐλθόντες, ἔπεμψαν
δὶς καὶ τρίς· καὶ οὐκ ἠνέσχετο ἐλθεῖν· ὡς δὲ
οὐκ ἦλθε μὴ ἀσφαλισάμενος ἐκ τρίτου· καὶ τῷ τοῖς κανό
νας· καὶ μὴ ἀπαντήσας, καθαιροῦσιν αὐτόν· καὶ
ἐξορίζουσιν εἰς Γάγγρας· καὶ ἐκτίθενται μάθη
μα, πίστεως ὅρον· ὅτι ἐν μιᾷ ὑποστάσει ἐν δύο φύσεσιν
ἀσυγχύτως, ἀδιαιρέτως· καὶ οὕτως διαλύεται
ἡ σύνοδος· ἐν τούτοις οἰκονομήσασα.

πρᾶξις τῶν θεῶν· ε

Διαχυθείσης δὲ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι·
καὶ Διοσκόρου ἐξορισθέντος εἰς Γάγγρας· συνα
θροίζεται αὐτῷ, πᾶς ὁ ὄχλος Ἀλεξανδρείας
καὶ Αἰγύπτου· καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ δεχόμενος
τὸ δόγμα τῆς συνόδου, Προτέριος· τούτῳ δὲ,
οὐδεὶς τῶν Ἀλεξανδρέων ἐκοινώνει· ἀλλ' οὕτως
αὐτὸν ἐμίσουν· ὥστε συναχθέντες ἔκαυσαν αὐτόν·
οἱ δὲ αὐτοῖς ἐν ἐκείνῳ διὰ τὸ φονεῦσαι αὐτὸν κακὰ
ἀπὸ τοῦ βασιλέως Λέοντος, οὐδὲν ἔπαθον· ἀπο
θανόντος δὲ Διοσκόρου ἐν Γάγγραις· διαδέχεται
αὐτὸν Τιμόθεος· καὶ ἦν ὁ μὲν Προτέριος, φα
νερῶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοπος· ὁ δὲ Τιμό
θεος, κρυφά· οὗτος δὲ ὁ Τιμόθεος ἀναθεματί
ζει καὶ τὴν σύνοδον, ἀναθέματι β· καὶ τὸν Λέοντα
ἐπεὶ, μὴ ἔλεγον ὁμοούσιον ἡμῖν, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ·
τὴν δὲ ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, ὅτι δύο φύσεις ἔ
λεγε τοῦ Χριστοῦ· ἀπεστάλη τοῦτο δὲ καὶ ὑπὲρ Διοσκόρου
ὁ πιστὸς λέγει, οὕτως ἐπάθον· καὶ θὸν τοπίμω

τὸν Προτέριον, διαδέχεται Τιμόθεος· καὶ ἀμφότεροι
Τιμόθεοι· ὁ μὲν, φανερῶς δεχόμενος τὸ δόγμα τῆς
συνόδου· ὁ δὲ κρύφα δεχόμενος, τὸν Διόσκορον· ἀ-
ποθανόντων οὖν τῶν δύο τούτων· τὸν μὲν ἀ-
πὸ Διοσκόρου, διαδέχεται Πέτρος ὁ Μογγός· τὸν
δὲ τῆς συνόδου, Ἰωάννης· ἐβασίλευε δὲ κατὰ τοὺς
χρόνους τούτους, ὁ Ζήνων· οὗτος θεωρῶν τὸ σχίσμα
τοῦτο μέγα· καὶ γενόμενον ἐν πάσαις ταῖς τῶν
ἐκκλησιῶν· γράφει ἐπιστολὴν· ἥπερ ἐκλήθη
ἑνωτικὸν μᾶλλον δὲ κενωτικόν· περιέχουσαν,
ὑβριστικῶς τῆς μὲν· ἀπερρήχθη τὸ καθολικὸν
τῶν ἐκκλησιῶν· καὶ ἀγάπην μετὰ· ἀπορρώ-
μενοι κοινωνοὶ τῶν ἀκεφάλων· ὁ Ζήνων δὲ ἔχων τὰ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου διαρρήδην· ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴν
ἐκώλυσε θεματίζειν· τοῦτο δὲ ἔγραψεν· ὁ πά-
ις τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἢ περὶ τῶν
ἀλλαχοῦ γενομένων· μὴ καλῶς δοξάζει, ἀνάθεμα
ἔστω· τούτου τοῦ ἑνωτικοῦ ἐλθόντος, δέ-
χεται μὲν αὐτὸ, Πέτρος ὁ Μογγός· φεύγει δὲ Ἰωάννης,
ἀγροικίας τοῦ· καὶ περὶ τοῦ ἐκκαλεῖσθαι ἐν ἄρτι
ὀχείαις· ὑπὸ Ζήνωνος παρακαλεῖται ἐπισκοπῶν·
γενομένης δὲ τῆς ἑνώσεως, ὁ Πέτρος δῆλον
ὅτι παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι, παρὸν τὸ ἱκανὸν· δεξά-
μενος δὲ τὸ ἑνωτικὸν ὁ Πέτρος δέχεται καὶ
τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας· καὶ οὐκέτι λοιπὸν κρύφα,
ἀλλὰ φανερῶς ἐπίσκοπος· διὰ δὲ τι λοιπὸν τοὺς μο-
λεῖν τοὺς μόνους· ὁ Πέτρος ἦρχεν πρὸς τὴν ἐν Χαλ-
κηδόνι σύνοδον· ἀποσχίζονται τινὲς αὐτῶν
ἀπὸ Πέτρου, καὶ οὐκέτι κοινωνοῦσιν αὐτῷ· διό τι δὲ

ἐξαλλόμενος τὸ δόγμα τοῦ Κυρίου· οὐ φανερῶς ἀνέθεμαι
τὴν [illegible] σύνοδον· καὶ ἐλέγομεν τοῖς τοιαύτοις
ἀκεφάλοις [illegible] ἀρχὴν αὐτῶν μὴ ἀ-
κολουθήσαντες [illegible] καὶ [illegible] κοινωνοῦμεν [illegible]
[illegible] πίστεως [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ἐπὶ τοῖς
[illegible] καὶ [illegible] φα-
νερῶς [illegible] σύνοδον· καὶ [illegible]
[illegible] Κυρίου [illegible] καὶ [illegible] σύνοδον
φανερῶς [illegible] κοινωνήσαντες τῶν
ἀκεφάλων [illegible] ἀρχὴν
τὸ δόγμα τοῦ Κυρίου [illegible] τὴν σύνοδον·
[illegible] αὐτοῖς· καὶ
οὗτος δὲ [illegible] τὸ δόγμα τοῦ Κυρίου ἀνεθεμάτιζε
τὴν σύνοδον [illegible] καὶ μὴ
μὴ κοινωνήσαντες ἀκεφάλοις [illegible]
[illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] Τιμόθεος
[illegible] δὲ [illegible] δόγματι καὶ
ἀναθεματίζειν [illegible] δὲ τὴν σύνοδον [illegible]
[illegible] Πέτρου [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] σύνοδον
[illegible]
[illegible]
ἐπίσκοπος [illegible] Τιμόθεον
Ἀλεξανδρείας [illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

διουόμενος(?)· φοβηθεὶς ὁ σευῆρος, φεύγει εἰς ἀ
λεξάνδρειαν· ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, ἰουλιανόν τινα
ἐπίσκοπον, ἁλικαρνασσοῦ· οὗτοι ἐλθόντες(?).
ἐκαθέζοντο ἐν τῷ ἐνάτῳ(?)· καὶ ποτε λόγου κι
νηθέντος μεταξὺ αὐτῶν, ἠμφισβήτουν· πε
ρὶ φθαρτοῦ, καὶ ἀφθάρτου· εἴτ' ἄρα τὸ σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ·
πρὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ φθαρτὸν ἦν ἢ ἄφθαρ
τον· ὁ μὲν γὰρ ἰουλιανὸς κατακορυθαίων(?) τῇ ἀρ
χαίᾳ αὐτῶν δόξῃ, ἔλεγεν ὅτι ἄφθαρτον ὑπῆρχε τὸ
σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ· εἰ μὴ γὰρ εἴη τοῦτο μόνον αὐτὸ ἄφθαρτον·
ἀλλὰ φθαρτόν, διαφορὰν ἔχοι(?) μὲν πρὸς τὸν
λόγον τοῦ θ(εο)ῦ· διαφορᾶς δὲ εἰσαγομένης, δύο φύσεις
εὑρίσκονται ἐν τῷ χ(ριστ)ῷ· καὶ τῇ ἀκαίρως(?) μαχόμε
νοι τῇ ἰσουσιότητι(?)· πρὸς ταῦτα ἔλεγεν ὁ σευῆρος·
ὅτι δύναμαι καὶ φθαρτὸν εἰπεῖν τὸ σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ·
καὶ διαφορὰν εἰσάγειν· καὶ μίαν φύσιν εἶναι· καὶ
ἔμειναν οὗτοι μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους,
Καὶ συγγράμματα κτ(?) ἐκτίθενται κατ' ἀλλήλων·
ὁ δὲ τιμόθεος ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος(?), τοῦ τότε δὲ
ἐκείνου, συνήγορος ἦν· μέλλων δὲ ὁ τιμόθεος
ἀνιέναι(?) πρὸς τὸν κύριον(?) τελευτῶν· με
τ' ὀλίγον γὰρ αὐτὸν ἔδει λοιπὸν(?)· ἐν τῷ ἐσεσθαι αὐτὸν
γενέσθαι σωματικῶς(?)· ἢ καθελεῖν αὐτόν· ὕστερον
δὲ τότε, δύο εὑρέθησαν· γαϊανὸς καὶ θεοδόσιος·
ὁ μὲν γαϊανὸς, ἀρχιδιάκονος τιμοθέου· ὁ δὲ
θεοδόσιος, γεγραμμένος(?)· ἀποθανόντος οὖν
τιμοθέου, χειροτονεῖ ὁ κλῆρος καὶ οἱ πρῶτοι
τῆς πόλεως, θεοδόσιον ἐπίσκοπον· τούτου
χειροτονηθέντος· ἀπελθὼν ὁ δῆμος· καὶ

ἑώρακεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθεζόμενον·
οὕτως ἠγανάκτησαν· ἐμμέσω γὰρ αὐτὸν ὡς
πελ[illegible] θέντες, ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔρριψαν
αὐτόν· καὶ ὁ μὲν θεοδόσιος, ἔφυγεν· γαϊανὸς δὲ
κατέσχεν τὰ αὐτοῦ, ὀλίγον ἐπισκοπήσας· [illegible]
σαν δὲ καὶ τοῖς προσώποις, οἱ [illegible]·
Οἱ μὲν γὰρ τῆς πόλεως μεγάλοι, ἦσαν μετὰ θεο-
δοσίου· ὁ δὲ δῆμος, μετὰ γαϊανοῦ· συνε[illegible]
σαν· οὐ μόνον τοῖς προσώποις συναπορραγέν-
τες τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς δόγμασιν· ὁ γὰρ
γαϊανός, τῷ δόγματι ἠκολούθει ἰουλιανοῦ· ὁ δὲ
θεοδόσιος, τῷ δόγματι σεβήρου· ἀκούσας
δὲ ταῦτα γενόμενα ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεύς, πέμ-
πει τὸν ναρσῆν ὀφείλοντα μαθεῖν, πῶς ὁ φθάσας
ἄρξαι, ἐκ τῶν δύο ἐπισκόπων· ὁ δὲ ναρσῆς·
ἐλθὼν καὶ ἐρωτήσας· πῶς ἐκ τῶν δύο
πρῶτος γενόμενος· καὶ μαθὼν ὅτι θεοδόσιος·
τὸν μὲν γαϊανὸν, ὡς [illegible], καὶ [illegible]
ὅ ἐκείνου [illegible] τὸ σύμφορον· τὸν δὲ θεοδόσιον,
ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον· χρόνου δὲ μικροῦ δι-
αδραμόντος, [illegible] καὶ καθαιρεῖ καὶ θεο-
δόσιον ἰουστινιανός· καὶ φέρει αὐτὸν εἰς τὸ βυ-
ζάντιον· ἀντὶ [illegible] χειροτονήσας, τὸν παῦλον·
δεχόμενον τὸ δόγμα τῆς [illegible] συνόδου· ὅστις
καθῃρέθη, ὡς συνοδικῆς ἀποφάσεως· κα-
θαιρεθέντος δὲ παύλου, γίνεται ἀντ' αὐτοῦ
ζώϊλος· ὅς που καὶ αὐτὸς καθῃρέθη· ὡς ἐν
τοῖς ἐφεξῆς [illegible]· μετὰ ζώϊλον γίνεται
ἀπολινάριος· μετὰ τὸν ἀπολινάριον· ἰωάννης·

μετὰ τὸ μ[illegible], ἄγγελος· [illegible] Σιμωνοῦ· [illegible]
[illegible]ται· Καὶ αὕτη μὲν [illegible] [illegible] ἐπίσκοπ[illegible]·
Καθ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ
Θεοδοσίου, ἐκινήθη [illegible] [illegible]·
ἔτος [illegible] [illegible] ὅπου [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· οὐδὲ [illegible] [illegible]·
ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ
ὁ μὲν Θεοδόσιος, [illegible] [illegible], καὶ [illegible]
Καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] αὐτὸν,
[illegible] καὶ [illegible] αὐτὸν· καὶ ἐκ τούτου
[illegible] αὐτὸν τὸν [illegible] [illegible], οἱ [illegible]
[illegible] [illegible]· καὶ ἐκκλησίαν ἰδίαν ἐποίησαν [illegible]
καθ' ἑαυτοὺς [illegible]· [illegible] [illegible]
Θεοδοσίου· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τὸ δόγμα, [illegible] [illegible]· οὗ [illegible] [illegible]
[illegible], ὁ φιλόπονος [illegible]· [illegible] τῇ ἐκκλη-
σίᾳ· ὅτι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] ἐκκλησία
[illegible] [illegible]· ὅτι [illegible] [illegible] φύσ[illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible] φύσις· καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible]· [illegible]
[illegible] [illegible] ἐκκλησίαν·
οἱ [illegible]· ὅτι [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]· [illegible] ἐκκλησίαι [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ὁμολογουμένως, τρεῖς ὑποστάσεις ἔχει. ἰδοὺ
δὲ ταῦτα ἐλέγομεν ἡ ἐκκλησία· ἀπεκρίνατο
ὁ φιλόπονος ὅτι καὶ ἐγὼ τρεῖς φύσεις λέγω ἡ-
μᾶς, ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος· ἔλαβε δὲ ταύτα
λαβὼν τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τῶν ἀριστοτελι-
κῶν· ὁ γὰρ ἀριστοτέλης φησὶν· ὅτι εἰσὶ τῶν
ἀτόμων· καὶ μερικαὶ οὐσίαι· καὶ μία κοι-
νή· οὕτως οὖν καὶ ὁ φιλόπονος ἔλεγεν· ὅτι
εἰσὶ τρεῖς μερικαὶ οὐσίαι ἐπὶ τῆς ἁγίας τρι-
άδος· καὶ ἔστι μία κοινή· ἐν τοῦ τοιούτοις,
ἡ ἀσέβεια: ς

πρᾶξις [illegible] θεῶ: ς

Μετὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα, φέρε δὴ καὶ περὶ ἐπὶ
χρηματίσεων τινῶν· ἀπορήσωμεν περὶ
τὴν ἐκκλησίαν λέγουσι παρὰ τούτοις οἱ διακε-
λευόμενοι, μεταδιαλαμβάνειν· διέλθωμεν δὲ
αὐτὰ τελικῶς· ἐπειδὴ τὰ μὲν αὐτῶν ἱστορικά
ἐστιν, ἐκ τῶν παραχθέντων τῇ ἐν χαλκη-
δόνι συνόδῳ διαλαμβανόμενα· τὰ δὲ ἀπὸ συ-
λλογισμῶν, καὶ ἐννοίας· τὰ δὲ, ἀπὸ
χελιδόνων· ἀλλ' ἀπὸ τῶν, περὶ τῶν ἱστο-
ρικῶν διαλαμβάνομεν· εἰσὶ δὲ οἱ μέλλοντες λέ-
γειν ἐπὶ χρηματίσαι, πόσοι [illegible] τῶν πρώτων
δὲ τοῦτο· ὅπου δεῖ δέχεσθαι τὴν ἐν χαλ-
κηδόνι σύνοδον· ἐπειδὴ οἱ ἐν αὐτῇ γενόμενοι
ἄνδρες, παλαιότεροι ἦσαν καὶ ἀλλόκοτοι·
οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὸν ἅγιον, ἐν μεγάλῃ τιμῇ·
καὶ τοὺς ἐφ' ὧν μὲν ἐλθόντας, τὸν μὲν ἅγιον ἐδέ-
ξαντο, μετὰ διοσκόρου τὸν δὲ φλαβιανόν.

54

55

ἀπεκάλουν τὸ· ἐλθούσης δὲ πάλιν εἰς τὴν χαλκη-
δόνι συνόδου· τὸν μὲν φλαβιανὸν ἐδόξαζον· τὸν
δὲ διόσκορον, ἀπεκάλουν τὸ· παρὰ τοῦ ποθου-
μένου· ὅτι παρὰ τὸν μὲν, δέον ἦν γενέσθαι κατὰ
τὰ ἀνθρώπινα· καὶ ἄλλα χοῦ γάρ τινα δὲ τῶν
ἀρχῶν παρ' ἂν καὶ ἀκριτῶν, τοῦτο φαίνομεν ταῖς π(ολ)-
λάκις παρ' ἐπὶ τὸν θεόν· ἐπεὶ τοῦ δὲ ἤ καὶ ε·
ἡ καὶ πελάκον· ἀπὸ τῶν χριστιανῶν ἀρεθέν-
τες ἐν ... τῇ συνόδῳ διεβόησαν πάλιν
κολοί ... οὐ διὰ τοῦτο χεῖ χριστὸν ἄνθρωπον, σύ-
νοδον ἀποκαλεῖσθαι· δεύτερον δὲ ἐ-
πιχείρημα καθόλου τοῦτο· ὅτι αὐτὴ ἡ ἐν χαλκηδόνι
σύνοδος· ὡς εἰπεῖν ἐκ τῶν παραλειψῶν ἀν-
τῆς μαθεῖν, φαίνεται εἰ ποιῶν· ὅτι οὐ διὰ τὴν
καθῃρέθη ὁ διόσκορος· ἄρα αὐτὸς ὁ μὲν, καὶ χριστὸν
ἐδόξαζεν· ἡ δὲ σύνοδος, καὶ κατ' αὐτὸν ἀπεκά-
λει τὸ· καὶ πῶς τινὶ αὐτὴ συνόδῳ ὀρθόδοξον
δόξασθαι· ἄξιον δὲ εἰπεῖν ἐπεὶ δὴ καὶ ἄλλο ἀπὸ
τῶν ἐκ τοῦ τοιούτου ἂν φαίνεται ἐπὶ τήν· τίνος
κινηθέντος ἐλέχθη τὸ ῥητὸν τοῦτο· ἴσμεν
οἷον ὅτι κινηθέντων τῶν χριστιανῶν ἐν χαλκηδόνι·
καὶ καθελόντων τὸν διόσκορον· μετὰ ταῦτα
ἔδοξεν αὐτοῖς, ὅρον πίστεως καὶ μάθη-
μα ποιῆσαι· καὶ δὴ· οἱ παρεστῶτες αὐτῶν κα-
θεζόμενοι ἐν αὐτῷ ὀψ...οι, ἐξεφώνησαν τὸν ὅρον ἐπι-
ον, ἀσύγχυτον ἀδιαίρετον, ἐπαμφ...ω, τῇ συνόδῳ·
πορεῖ δὲ· οὗτος ὁ ὅρος, τὸ ἐκ δύο φύσεων·
τοῦ τούτου ἀναφανθέντος, πολλῆ γενομένη ἀμφι-
βολία· μετὰ ξὺν τῶν ἐπισκόπων· οἱ δὲ ἄρχοντες

σοῦ ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀναστάσιον· ὁρῶν-
τες αὐτοὺς ἀμφιβάλλοντας, εἶπον πρὸς αὐ-
τούς· ὅτι οὐδὲ Διόσκορος, τὸ ἐκ δύο φύσεων
ἔλεγεν· ὁ δὲ Φλαβιανὸς λέγων· ἐν δύο φύσεσι
ἔλεγε τὸν Χριστὸν ἀτρέπτως ἀσυγχύτως ἀδιαι-
ρέτως· ἐπειδὴ ἑαυτῷ ἀκολουθεῖ τε Διόσκορος
καὶ μέρτι· ἀναστάντες δὲ πάντες εἶπον· ὅτι
ὡς ὁ Λέων οὕτω φρονοῦμεν· ἀνάθεμα Διοσκόρῳ·
τούτων δὲ καὶ ἄλλων τινῶν λεχθέντων, ὡς
ἔγνω τὰ πεπραγμένα Ἀνατόλιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως, εἶπεν· ὅτι οὐ διὰ
πίστιν καθῃρέθη ὁ Διόσκορος· ἀλλ' ὅτι ἀκοι-
νωνησίαν ἐποίησε τῷ μακαρίῳ Λέοντι· καὶ
ὅτι ἐκ τρίτου κληθεὶς ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐκ ἦλ-
θεν· τούτων οὖν τῶν λεχθέντων· διὰ τί μὴ ἀ-
ναστρέφουσιν οἱ διακρινόμενοι πρὸς τὴν ἐκκλη-
σίαν· πρὸς τοῦτον· ὅτι εἰ διὰ πίστιν εἶπεν ἡ σύνοδος
αὕτη, μὴ καθαιρεθῆναι τὸν Διόσκορον, διὰ
τί αὐτὸν ἀναθεματίζει· ὡς ἐκεῖνος γάρ· οὐ-
τως πιστεύομεν· πρὸς οὖν λέγομεν· ὅτι ἀκο-
ήσει τις τὴν ἀλήθειαν, οὐ διὰ τὴν πίστιν ἀ-
νατε καθῃρέθη ὁ Διόσκορος· οὐ δὲ τοῦτο γέγο-
νε τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ αἴτιον· οὐ δὲ
γὰρ ἀπῆλθεν εἰς τὴν σύνοδον ἐν ᾗ ἐκλήθη παρ-
τούτου· ἀλλ' ὅτι κληθεὶς τρίτον ἐκ τρίτου,
οὐκ ἠβουλήθη συνελθεῖν· ἀπῆλθε δὲ καὶ διὰ
τὴν πίστιν ἀπεκαλύφθη· ταύτην προ-
ταῦτα τοῦ ἁγίου εἰπόντος Ἀνατολίου, εἶπεν·
ὅτι οὐ διὰ πίστιν καθῃρέθη ὁ Διόσκορος·

δεύτερον ἀπορήσομεν· διὰ τί ἀπέκλεισεν ἡ
σύνοδος, τὴν ὅρον· τὸ μὴ προσθεῖναι τὸ ἐκ δύο φύ-
σεων· καίτοι γε ὁ ἅγιος Κύριλλος ἄνω καὶ κάτω
ἐκ δύο φύσεων λέγει· πρὸς τοῦτο λέγομεν· ὅτι
οὐκ ἀπέκλεισεν αὐτόν· ἐπειδὴ τὸ ἐκ δύο φύσεων
εἶχε· τοῦτο γὰρ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ διακρινόμενοι
δέχονται· καὶ ὁ Εὐτυχής· ἀλλ' ἄλλο τι [illegible]·
οὐ γὰρ εἶχε τὸ ἀνατρέπον τὰ δόγματα Εὐτυχοῦς·
ἀλλ' ὃ μόνον κοινῶς ἡμῖν, ἐδόξαζε· τοσοῦτον
δὲ οὐκ ἀπήρκει πρὸς τὸ ἐκ δύο φύσεων· ὅτι δὲ ἦν
τὸ δεύτερον ὁρῶσα ταχὺ ἀνατρέπουσα τὸν
Εὐτυχῆ, οὐ δὴ ἀνεμνήσθη αὐτοῦ, τὸ ἐκ δύο φύσεων
λέγοντος· ὡς δῆλον μάτι δεχομένη αὐτό· τέταρτε
αὕτη δὲ τρίτη ἀπορία· ἡ γὰρ δευτέρα, ὡς διὰ διαι-
ρεῖται· ὅτι αἱρετικοὺς ἀνθρώπους, ἐδέξατο, ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι σύνοδος· ἐδέξατο γὰρ Θεοδώρητον, καὶ
τὸν Ἴβαν· τὸν μὲν Θεοδώρητον, ὅταν τῆς
τάσσον πρὸς τὰ δώδεκα κεφάλαια, τοῦ μα-
καρίου Κυρίλλου, ὡς τὰ Νεστορίου φρονῶν· ὁ
δὲ Ἴβας· καὶ αὐτὸς, Νεστοριανὸς, ὡς δηλοῖ ἡ
γραφεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐπιστολή, πρὸς τὸν
Μάριν τὸν Πέρσην· ἐν ᾗ ἄνω καὶ κάτω ἐ-
παινεῖ τὸν Θεόδωρον· ἐφ' οὗ τὰ οἰκεῖα δόγματα,
ἐστήριξεν ὁ Νεστόριος· λέγομεν οὖν πρὸς
ρλα τὸ Θεοδωρήτου δόγμα, ὅτι οὐ πρότερον αὐτὸν
ἐδέξατο ἡ σύνοδος, πρὶν ἀναθεματίσαι
Νεστόριον, καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ· ἀλλὰ πάλιν
ἐπαναφέρουσιν κινοῦντες· ὅτι καὶ διατί μὴ ἀποκε-
τησεν αὐτόν· καὶ τὰ οἰκεῖα συγγράμματα·

ἀλλ' ὅτι
ἐλλιπὲς
κοινῶ·

ἃ ἐποίησε πρὸς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ
μακαρίου Κυρίλλου ἀναθεματίσαι· παρὰ τοῦ
λεγομένου· ὅπου γε δι' αὐτὸ τὸ τοσῶδε μᾶλλον
ἀνακαλεῖσθαι ἢ τοῖς ἄλλοις Κυρίλλῳ· ἐκεῖνος γὰρ καὶ
μυρίας ποιήσας πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς καὶ
πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον, ἀνακαλεῖται αὐ-
τὸν τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀναθεματίσαι συγγράμματα,
τά τε περὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια γενόμενα·
οὕτω ὁ ἄλλος Κύριλλος· οὐκ ἐποίησεν· τοῦ τοι-
ούτου ὀφείλει ἀνακαλεῖσθαι μὴ ποιήσας;
καίτοι ὅσα μὴ ἐποίησεν ὁ ἄλλος Κύριλλος, αὐτὸς
ἐποίησεν· ἀνακαλέσαι τὸν Θεόδωρον, τὸν ἐ-
πὶ τῶν παρὰ τῶν [illegible] ἀναθεματίσαι
τὸν Νεστόριον· πρὸς δὲ τὸ τοῦ καὶ λεγόμενον
ὅτι οὐδὲ τοῦτον ἐδέξατο, ἀλλὰ πρότερον
τὸν Νεστόριον ἀνεθεμάτισε καὶ τὸ φρόνημα
αὐτοῦ· ἀλλὰ πάλιν ἐπανερωτῶν· ὅτι καὶ διὰ
τί μὴ ἀπολείψησθε αὐτὸν, ἀναθεματίσαι Θεό-
δωρον· ἀλλ' ἐδέξατο τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ
τῶν πρὸς τὸν Μάριν· ὅτι μὴ πολλῷ ὕστερον ἐ-
παινοῦσι τὸν Θεόδωρον· πρὸς τοῦ τὸ λεγόμενον·
ὅτι καὶ τοῦ τε σωτῆρος μᾶλλον ἀνακαλεῖσθαι
τοῖς ἄλλοις Κυρίλλῳ ὀφείλομεν, ἀπὸ τῆς συνόδου·
αὐτὸς οὖν ὁ ὄντως ἄλλος Κύριλλος· ζητήσαντες τὸν
τιμὴν [illegible] ἀναθεματίσαι τὸν Θεόδωρον, φαί-
νεται γράφων πρὸς Πρόκλον· ὅτι οὐ δεῖ αὐτὸν
ἀναθεματίζειν· οἱ γὰρ ἀνατολικοὶ πάντες ὡς
φασὶ, μᾶλλον ὅσοι διδάσκαλον τὸν Θεόδωρον ἔσχον·
ἐὰν αὐτὸν ἀναθεματίσωσιν, καὶ [illegible]

ποιοῦμεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· τῶν γὰρ ἀποστολικῶν·
τῶν ἄρα καὶ ἴσως, μὴ ἀνεχόμενος αὐτὸν ἀναθε-
ματίσαι. ὅσων ἄλλος κύριλλος, ἐκώλυσεν,
τοῦτο, τοῦτον ἄρχειν ποιῆσαι ἡ σύνοδος. ἄρα δὲ καὶ
τὸ μὲν ὅτι φανερῶς ἦσαν αἱρετικοὶ αὐτοί, οὐδὲ
οὕτως ὤφειλον ἀποκαλεῖσθαι τὴν σύνοδον·
ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ ἐν ... καὶ αἱ σύνοδοι, ἐδόξασαν ἐπὶ ταῖς
αἱρέσεσι· καὶ παρὰ τοῦ τοῦ ἀρειανοῦ ὄντας, ὡς
μετὰ ταῦτα ἐπιμείναντας· καὶ ὅμως οὐδὲ διὰ
τοῦ προλεγομένου τὴν σύνοδον τῶν ἐ· καὶ δὴ κα-
ἄλλα τοῦ ... · καὶ ἰουβενάλιος δὲ ὁ ἱεροσο-
λύμων ἐπίσκοπος· καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ὁμόνων·
ἐν τῇ ἐφέσῳ· ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ καὶ κα-
ταδεχθέντες, ἀρεθῆσαν ἐν καλχηδόνι· τού-
των δὲ οὕτως ἐχόντων· ἀλλ' ἡ ἀπορία ἡ μὴ ἀνα-
μεφύη· ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ ἰουστινιανοῦ· ἐπα-
δὴ γὰρ ὁ ἰουστινιανὸς· θεωρῶν τοὺς διακρινο-
μένους, κατ' ἀνθρώπων τὰς θεοδωρήτου καὶ ἴβα·
καὶ ὥσπερ διὰ τούτοις ἀποστρεφομένους τὴν
σύνοδον, ἀνεθεμάτισεν αὐτούς· ἀπορίαν
κινῶν, ὅτι ... αὐτοὺς ἀναθεματίζεσθαι· ἢ γὰρ
καλοὶ ἦσαν, ἢ κακοί· καὶ εἰ μὲν καλοί, διὰ τί
αὐτοὺς ἀναθε... ζετε· εἰ δὲ κακοί, διὰ τί
αὐτοὺς ἐδέξατο ἡ σύνοδος· εἰ γὰρ καὶ μετὰ τὸ μὴ
αὐτοὺς ἀναθεματίζεσθαι καὶ αὐτούς, τί πρὸ
τὴν ἐν καλχηδόνι σύνοδον, τὴν δεξαμένην
αὐτούς· καὶ ὑμεῖς καταδέχεσθε λέγετε· πρὸ
τοῦ ... ὅτι κατ' οἰκονομίαν πνα
τοῦ ... ὁ ἰουστινιανός· ἐπαδὴ γὰρ

ὅτι οὐκ αὐτοὺς ἀναθεματ(ίζει) ἀλλὰ τὰ συγγράμματα αὐτῶν

πᾶσα θεῖν, [illegible] πληρώσει· ἡ αὐτοῦ γὰρ ποτὲ τὸν
θεὸς [illegible] ἴσασιν δὲ ὅτι [illegible] μον
Θ ὀρθόδοξοι, [illegible] μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκω-
μένην· ὥς φησιν ὁ ἅγιος Κύριλλος· οἱ μὲν ὀρθόδο-
ξοι δὲ [illegible] εἰρημένον· ἐπειδὴ ὁ Ἀπολινάριος
πολλάκις [illegible] ἔλεγεν τοῦτο· ὅθεν καὶ [illegible]
ὁ ἅγιος Κύριλλος, παρ' οἷς [illegible] ἀποστολικῶν·
[illegible] εἶναι· οὐκ [illegible] δὲ τοῦ. δὲ γὰρ [illegible]
[illegible] οἱ αἱρετικοί, [illegible]
μὴ δέχεσθαι· [illegible] καὶ [illegible] ἔχεσθαι· τὰ
δὲ [illegible] παραφέρουσι δὲ
καὶ [illegible] τοῦ μακαρίου Ἰου-
λίου κειμένην· ἐν τῇ πρὸς Διονύσιον τὸν Κο-
ρίνθιον ἐπίσκοπον [illegible] ἧς ἡ ἀρχή·
Θαυμάζω [illegible] καὶ
[illegible] τοιαύτη· [illegible]
[illegible] Κυρίου [illegible]
[illegible] Κυρίου· καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] δὲ [illegible] κεῖται, [illegible]
[illegible] δὲ [illegible]
[illegible] τοῦ μακα-
ρίου [illegible] ἀλλὰ τοῦ Ἀπολιναρίου· [illegible]
[illegible] οὐ δὲ
[illegible] τοῦ μακαρίου Ἰουλίου, ἀλλὰ καὶ
[illegible] αὐτοῦ; τοῦ
Ἀπολιναρίου [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible], οὐδαμοῦ
[illegible] ἔχομεν καὶ

τε κάτμου τὸν καιρὸν περὶ ἐσ· ἐν θαυάμμηκοθᾶσι τοῦ
σώματος, τὸν ὅρον μέγαν καὶ ἐμπεχόμεν· καὶ
ἀπιμαρεῖν τιμὰ τῶν μετὰ τὸ ὁμοζόρων εἰ
κλέα, ἔχειν τοῦ τὴν προσθήκην ταύτην· τῶν
πάλαι δὲ μὴ δὲ τοιοῦτον ἔχον τῶν· ἔτι δὲ
καὶ ἐκ τούτου ἐλέγχονται, τοῦ ἀπολιναρίου
οὖσαι, καὶ οὐκ αὐτοῦ τοῦ μακαρίου ἰουλίου· γρη
γόριος γὰρ ὀνομάζεται· ἐν τῇ πρὸς ἀπολινάριον
πραγματείᾳ φαίνεται μεμνημένος πολλῶν
τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καὶ ἀνατρέπων
αὐτὰ ὡς κακῶς ἔχοντα· ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ ἄλ
λου αὐτὰ διελέγξαι, μὴ οὔσας τοῦ μακαρίου
ἰουλίου· φασὶ γὰρ κεῖσθαι αὐτὰ ἐν τοῖς πεπρα
χθεῖσιν ἐν ἐφέσῳ· ἐπὶ τοῦ μακαρίου κυρίλλου·
καὶ ψεύδονται φανερῶς· οὐδὲ γὰρ τοιοῦτον
κεῖται ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄλλη ἐστὶν ἡ κειμένη ἐκ[...]
ὡς ἀπὸ τοῦ ἰουλίου τυ...ος, οὐδὲ ἰουλίου ἐστὶν·
ἀλλὰ τιμοθέου· ὡς ἔστιν αὐτὸ πολλῶν ἐκ τῆς
γραφῆς καταμαθεῖν· ταῦτα δὲ καὶ τὰ
μηδὲ ἐκεῖνον ἐν αὐτῇ οὕτως ἢ καὶ ἰουλίου ταύτην
ἐπιγράφουσιν· οὐ φροντίζοντες· ἀλλὰ καὶ ἄλλην
Ἡ μὲν γὰρ ἐν ἡμῖν παραφέρουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἁγίου
γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἔκθεσιν κατὰ μέρος
πίστεως· οὐδὲ τὸ πρόσωπον· οὐδὲ τὸ σοφιστοῦ·
δὲ γὰρ ... πρὸς καιρὸν· καὶ τὸ ὕφος·
λεγόμενον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο· ὅτι παρ' αὐτοῖς
μὲν καὶ αὕτη [...] εὑρέθη· παρ' αὐτοῖς πάλαι
ἱστοροῖς, ... μαι τοῦ ἁγίου γρηγορίου· ἐπιγραφὴ
γρηγορίου ὁμοίως δὲ γρηγορίου ἐπὶ ταύτῃ

ἁγίου θαυματουργοῦ λέγει· μὴ δεῖν συγγράμματα
φέρεσθαι αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὴν πίστιν· καὶ
κατὰ τὸ πιστὸν ἀληθῆ· ἔτι δὲ καὶ ἄλλην
παραφέρουσι χρῆσιν· ὡς αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἀθανα-
σίου· ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως λόγου· ἔχει δὲ
τοιαύτη· καὶ εἶναι τὸν αὐτὸν υἱὸν θεοῦ κατὰ πνεῦμα
καὶ υἱὸν ἀνθρώπου κατὰ σάρκα· οὐ δύο φύσεις τὸν ἕνα
υἱόν· μίαν προσκυνητὴν· καὶ μίαν ἀπροσκύνητον· ἀλλὰ
μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην· περὶ τούτου
λύ λέγομεν· ὅτι περὶ ἄτοπον μὲν, οὐ δεῖν εἶναι τοῦ ἁγ(ίου)·
οὐδὲ γὰρ δοξάζομεν δύο φύσεις· τὴν μὲν προσκυνη-
τὴν δὲ ἀπροσκύνητον· ἀλλὰ δοξάζομεν, μίαν φύσιν
τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην· ἔπειτα δὲ, οὐδὲ ἔστι
τοῦ ἁγίου ἀθανασίου· ἐν τοῖς μὲν βιβλίοις γὰρ αὐτοῦ μηδα-
μοῦ κεῖται· καὶ μὴ ἀπορούντων δόξαι· ἐποχυ-
ρούμενοι οἱ παραφέροντες μὴ εἶναι λέγοντες μᾶλλον τῶν
διαφυλάττων· ἐν ᾧ κεῖται· αὐτὴ ἡ χρῆσις δὲ δείκνυται
δὲ ἐπάνω· ὅτι πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ
ἁγίου ἀθανασίου· πάνυ μεγάλα ἐστίν· ἀλλὰ ἐπέ-
χομεν ἀπόδειξιν· ὅτι παραφέρουσι τοῦ μακαρίου
κυρίλλου· παράγραφον ταύτην κατὰ θεοδώρου ὡς
ὡς αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου· λέγομεν πρὸς τοῦτο·
ὅτι τοῦτο μὲν κεῖται ἐν τοῖς τοῦ μακαρίου
κυρίλλου, κατὰ θεοδώρου εὑρεθεῖσιν· ἀλλὰ σφαλμα-
τικῶς ἀρχαῖον· ὁ γὰρ διόσκορος· διάδοχος γενόμενος
τοῦ μακαρίου κυρίλλου· καὶ εὑρὼν τὰ αὐτοῦ συγγρά-
μματα ἴσως, οὐκ ἂν ὤκνει θεῖναι τι μὲν ἑαυτοῦ
λόγω· μήποτε δὲ καὶ ἐπιφυλάσσεσθαι· ἔτι οὖν πα-
ρὰ γράμμα αὐτὴν ὁ μακάριος κύριλλος κατὰ θεοδώρου·

καὶ ἐντεῦθεν δῆλον· Θεοδώρητος γὰρ ὑπὲρ Θεο-
δώρου λέγων· ἀνατρέπων πάσας τὰς χρήσεις,
ὅσας παρήγαγε κατ' αὐτοῦ ὁ ἅγιος Κύριλλος ἀπὸ
τῶν ἁγίων πατέρων, οὐδαμοῦ ταύτης τῆς χρήσεως
μέμνηται· ἀλλὰ λέγουσι πρὸς τοῦτο· ὅτι εἰ καὶ [illegible]-
γως αὐτὴν παρείασεν ὁ Θεοδώρητος· μὴ δυνάμε-
νος γὰρ πρὸς αὐτὴν ἀντιλέγειν ὡς πάνυ φανερὰν,
ἑκὼν παρελήλυθεν αὐτήν· πρὸς τοῦτο λέγομεν·
ὅτι τοσοῦτον οὐ παρεδέξατο αὐτὴν καθ' ἣν ἐκεῖ·
ὅτι τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐν ἄλλοις πολλοῖς
εἰρηκότος· ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκω-
μένην· ὧν οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰρήκασιν· ἐπιλαμβανόμενος
αὐτοῦ ὁ Θεοδώρητος, φησίν· ὅτι οὐδεὶς τῶν πατέρων
εἴρηκε τὸ μίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην·
εἰ δὲ ἦν διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην κειμένην παρὰ
τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ ὡς ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἀθανα-
σίου παρ' αὐτῶν ἀχθεῖσαν· οὐκ ἂν οὕτως ἀναιδῶς ἔ-
μελλεν εἰπεῖν· ὅτι οὐδεὶς τῶν πατέρων μίαν φύσιν
εἶπε τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην· ἀλλὰ λέγουσι
πάλιν· ὅτι τοσοῦτον ἦν διὰ αὐτὴν εἰρημένην
τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ· ὅτι εἰπόντων, ὧν οἱ πατέρες εἰρή-
κασι· πρὸς τοῦτο λέγομεν· ὅτι ἕκαστος αὐτ-
ῶν ὃ λέγει διάξαι τοῖς πατράσιν εἰρημένα· καὶ
μὴ αὐτὸ λέξει· ἀλλὰ διανομῇ· παραφέρουσι δὲ
ἐξ ἄλλων χρῆσιν, ἀπὸ ἐνεχθείσης· ὅτι οὐδέποτε
ἢ κοινωνεῖ τοῖς πατράσι· καὶ τοσοῦτον· ὅτι Τιμοθέου
γράψαντος κατὰ τῆς συνόδου· καὶ παραφέρον-
τος χρῆσιν ἀπὸ ἐρχθίου· Κῦρος ὁ οἰκεῖος πρὸς
ὅνπερ ὡς ἔγραψεν πρὸς αὐτόν· ὅτι ἠθέλομεν

διορθώσασθαι τοῦτο· ὁ γὰρ ἐρεσχέθιος, οὐδέ πο
τε ἠκολουθηκὼς τῷ πατρί· ἐν τούτοις ἠθέτησε
πρᾶξις ε΄ τῶν θεῶν ἐν αὐτῇ
Ἐπειδὴ καὶ λόγεσθαι τινῶν δραττόμενοι ἐκ τοῦ ὅρου
τῆς συνόδου ἐπιλαμβάνονται αὐτῆς· φέρε καὶ
ταύτας ἐκθέμενοι· καὶ τὰς ἐπιλαμβανομένας αὐ
τῶν, ἀπολύσωμεν, ὕστερον τὰς πρὸς ταύτας ἀπα
ντήσεις ἐπαγάγωμεν· τῆς συνόδου τοίνυν ἀ
ποφηνάσης· ἤρκει μὲν οὖν ἀρκεῖν εἰς τελείαν τῆς εὐσεβείας
ἐπίγνωσιν· τὸ σοφὸν τοῦτο καὶ σωτήριον τῆς θείας
χάριτος σύμβολον· περί τε γὰρ τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐκδιδάσκει τὸ τέλειον·
καὶ τοῦ κυρίου τὴν ἐνανθρώπησιν· τοῖς πιστῶς
δεχομένοις, παρίστησιν· ταῦτα τῆς συνόδου
ἀποφηναμένης· ἐπιλαμβάνονται αὐτῆς λέγοντες,
ὅτι τετράδα ἐδόξασεν· καὶ τὰ νεστορίου φρονοῦσι·
ἀποφήνασα γὰρ περὶ τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος, ἐπήγαγε καὶ τοῦ κυρίου τὴν ἐνανθρώπησιν·
τοῖς πιστῶς δεχομένοις· ἐπειδὲ λίαν ἐστὶν ταχέος
ἡ ἐπιλαβή· παρ᾽ αὐτὸν μὴ γάρ, τετοῦτον οὐ φρονεῖν
τὰ νεστορίου· ὅτι ἰωάννης τις αἰγυπτιώτης πρεσ
βύτερος νεστοριανός· ἐπιλαμβανόμενος τῆς συνόδου,
φησίν· ὅτι αὕτη ἡ σύνοδος, κυριλλιανή ἐστι καὶ τὰ ἐκεί
νου φρονεῖ· ἡ δὲ κατὰ νεστοριανήν, οὐκ ἂν τοῦτο ἀ
χρείωτον μὴ ἀποφῆναι· ἐπάγεται· ἢ αὐτὸ τῶν τοιού
των λέγων ἐπιλαμβάνονται τῆς συνόδου· ἀλλά
τινες καὶ τῶν ὀρθῶν φρονούντων ἐπιλαμβάνονται·
καὶ αὐτοὶ γὰρ πολλὰ ταῖς αἰτίαις ἐγκαλοῦσιν· φησὶ γὰρ
ὁ μακάριος Κύριλλος· ἐν τῷ πρὸς Ζαχαρίαν τὸν

προφήτην, ὑπομιμνήσκει· αὐτὴ ἀρχή· προφη-
τεύσει μέν, ὁ ἅγιος ζαχαρίας, οὕτως· [illegible] δὲ ἀκέραι-
ον τῶν ποιουμένων(?) φοιτῶν· καὶ ὡς ἐκ γῆς
ἀλλοτρίας τῆς ἀπεστερημένης καὶ μεμακρυσμένης(?) τοῦ μὲν
διαθέσθαι(?)· μεταφοιτῶν [illegible]· τοῦ γνησίως(?)
τὸ ἀληθές· ἤγουν ἀμοιροῦσιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ· ἐ-
μὴ ὁμολογοῦσι, καταλέγεσθαι, τὸ τοῦ θεοῦ δοκοῦν·
※ τοῖς ἐπὶ τῇ φύσει καὶ ὁμοουσίῳ τελείᾳ(?)· τῷ
[illegible] καὶ αὐτὸν ἀρνησάμενον· ἐκ-
[illegible] τρόπου [illegible] τὸν χριστόν·
καὶ συνδέονται [illegible] τυχεῖν· ἢ δοῦναι
ἅπασιν· τὸ τοῦ θεοῦ δοκοῦν, ἐπὶ γῆς(?)· καὶ τοῖς ἐ-
πὶ τῇ φύσει καὶ ὁμοουσίῳ τελείᾳ(?), [illegible]
[illegible], καὶ αὐτὸν ἀρνησαμένοις [illegible] τὸν χριστόν·
※ ὅσον [illegible]· καὶ ὁ μακάριος κύριλλος ἐ-
πὶ [illegible] δοξάζει· καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τοι-
αῦτα παρὰ τοῖς θείοις πατράσιν εὑρίσκομεν·
ἀλλὰ [illegible] πολυλογίαν· μὴ οὐδὲ παραθέσθαι·
ἐπισημαινόμενοι(?) δὲ αὐτίκα πάλιν· [illegible]
τὸ [illegible]· ὅτι δὲ καὶ τοῦ [illegible] παρὰ
τοῖς πατράσι, [illegible] δεῖξαι, ἀπὸ πολλῶν·

πρᾶξις [illegible] ī

Ἀξιοῦμεν δὲ μετὰ τὰ προρηθέντα [illegible]· καὶ τῆς
τῆς δόξης τῶν γαϊανιτῶν· καὶ ἄλλων τινῶν
διεξελθεῖν· οἱ τοίνυν γαϊανῖται ὁμολογοῦσι τὸν
θεὸν λόγον [illegible] ἐκ τῆς παρθένου τε-
λείως καὶ ἀληθινῶς· ἀπὸ δὲ τῆς ἑνώσεως,
ἄφθαρτον ὁμολογοῦσιν εἶναι τὸ σῶμα· πάντη
μὴ γὰρ [illegible] παθῶν, λέγουσιν αὐτὸν

ἐπιμεῖναι· καὶ ἐπαγόμενος γὰρ καὶ ἐθελητῶν·
καὶ ἑκόντι ἀσθενῶν· οὕτω τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἡμῖν τὰ πάθ-
τα ἔπαθεν· φασὶ γάρ· ἡμεῖς μὲν ἐξ ἀνάγκης φυ-
σικῆς καὶ ἀγόμενοι καὶ διωκόμενοι· ὁ δὲ Χριστὸς ἑκου-
σίως ἐπαγόμενος ταῖς ἐπιμέρει· οὐχ ὑπεδούλευσε τοῖς
τῆς φύσεως νόμοις· ἐπεὶ καὶ ἀκουσίως ἂν ὁμο-
λογήσωμεν πεπονθέναι· ὃ πόρρω ἀπὸ τῶν· αὐτὸ κε-
νῆς, ἢ τῶν γραφῶν, ἢ τῶν δογμάτων· ἡμεῖς δὲ πρὸ
παντὸς λέγομεν· ὅτι καὶ ἡμεῖς ἑκουσίως ὁμο-
λογοῦμεν πεπονθέναι· οὐ διὰ τοῦτο δὲ λέγομεν ὅτι τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμῖν ἐξ ἀνάγκης ἐπάσχεν· ἀλλὰ
λέγομεν ὅτι ἑκουσίως ἐδούλευσε τοῖς τῆς φύ-
σεως νόμοις· καὶ ἑκὼν ἐδίδου τῷ ἰδίῳ σώματι
παθεῖν τὰ ἴδια· τὸν αὐτὸν τρόπον· οὐ καὶ
ἡμεῖς πάσχομεν· καὶ μαρτυροῦσι τούτοις οἱ
πατέρες· ὁ μὲν Γρηγόριος λέγων· τῇ φύσει
ἐδίδου ὅτε ἐβούλετο ἐνεργῆσαι τὰ ἴδια·
Ὁ δὲ μακάριος Κύριλλος ἀρχικῶς· ὅτι διὰ τῆς
ἔδει συγχωρεῖσθαι τὸν ἱερώτατον καὶ τὰς ἀκτο-
ρας ὅσως δὲ ἐκράτει τῇ ὑποστάσει τοῦ ἰδίου
σώματος· ὥσπερ τὸν ἄλογον καὶ ἡμῖν τρόπον
ἐπάσχομεν· οὐ δυνάμεθα ποιεῖν αὐτὸ ἄφθαρ-
τον· ἀλλ' ἄφθαρτον τὴν ἡμῖν ὕβριν·
ἐπαναφέρομεν τοιαύτην ἐρώτησιν· ὅτι ἄ-
φθαρτον λέγετε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· ἐκ τίνι με-
μηνόμενοι τοῦτο; ἢ τὸ μὲν τοῦ Χριστοῦ ἄφθαρτον
ἐστι· τὸ δὲ ἡμέτερον φθαρτόν· ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ
τὸ ἀμετάπτωτον καὶ αὐτοί· ὅτι οὖν πρόσω-
μεν καὶ ἀνάστασιν ἄφθαρτον λέγοντες τὸ σῶμα
τοῦ Χριστοῦ·

ὁμοούσιον λέγετε ἑαυτὸ εἶναι, τὸν αὐτὸν τρόπον·
καὶ ἡμεῖς πρὸ τῆς ἀναστάσεως ἄφθαρτον λέγον-
τες, ὁμοούσιον αὐτὸ ἡμῖν, ὁμολογοῦμεν εἶναι· ἡ-
μεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι ἐστὶ καὶ ἄφθαρτον αὐτὸ ὁμολο-
γοῦμεν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, οὐ τῇ φύσει λέγομεν αὐτὸ
ἄφθαρτον· τῇ δὲ χάριτι· εἰ δὲ εἴπωσιν· οὕτω καὶ
πρὸ τῆς ἀναστάσεως τῇ χάριτι ἄφθαρτον λεγό-
μενον, ὅτι οὐ συγχωρεῖ τοῦτο [illegible] τοῦ Χριστοῦ λέγομεν·
πρὸ μὲν γὰρ τῆς ἀναστάσεως λέγετε, καὶ παθεῖν αὐτὸ
[illegible]· καὶ πῶς ἂν εἴη τὸ παρ' αὐτὰ ταῦτα πε-
πονθὸς ἄφθαρτον· μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν, οὐ-
δὲν τῶν τοιούτων ἔπαθεν· ὡς δῆλον ὅτι
πρὸ μὲν τῆς ἀναστάσεως φθαρτὸν εἶναι τὸ σῶ-
μα· μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν ἄφθαρτον· εἰ γὰρ καὶ
λέγεται φαγεῖν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, τοῦτο διοι-
κονομικῶς πεποίηκεν· οὐχ ὡς τῷ ὄντι τροφῶν· ἀλλ'
ἵνα δείξῃ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἀνα-
στὰς ἐκ τῶν νεκρῶν· ὁ πρὸ τούτου καὶ τοὺς τύπους
τῶν ἥλων λέγεται ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς· καί τοι ἡμεῖς
οὐδὲν τῶν πρὸ τῆς ἀναστάσεως παθῶν· [illegible]
[illegible]· ἀπαρχὴ δὲ τῶν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στάσεως ὁ Χριστός· καὶ ὥσπερ αὐτὸς εὑρέθη ἔχων·
ὡς δῆλον ὅτι δι' οἰκονομίαν τοῦ [illegible]
[illegible]· οὐδὲ λέγει ἡ γραφὴ ὅτι ἐ-
πείνησεν· ἀλλ' ὅτι ἔφαγεν· ἐπειδὴ [illegible]
δὲ λέγομεν ὅτι [illegible] ἡμᾶς· ἀπὸ
τῶν [illegible] ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ λέγουσα
[illegible] καὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου εἶναι [illegible]
ὅτι Χριστὸς ἐδέξατο φθορὰν [illegible]

δὲ τὰς τοιαύτας παραφράσεις χρήσεις, δεῖ ἐπισκέπτε
σθαι, ὅτι ὁμώνυμόν ἐστι τὸ τῆς φθορᾶς ὄνομα·
λέγεται γὰρ φθορὰ ἡ παντελὴς διάλυσις τοῦ
σώματος, εἰς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν συνετέθη· καὶ λέ
γεται φθορὰ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα πάθη·
τουτέστι τὸ πεινῆν, καὶ διψῆν, καὶ ὁ σταυροῦ
σθαι· ὅταν οὖν ἐρωτῶσι τίς τῶν πατέρων· ὅτι οὐ
χώρησεν ἰδεῖν φθορὰν τὸ σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ· τοῦτο λέ
γει· ὅτι οὐ διελύθη ὡς ἐλύθη ὁ πατριάρχης Δα(βί)δ· διαλέ
χον ὅθεν ἀντιλέγουσιν· ἐν πολλοῖς γὰρ περὶ τῆς
ἀναστάσεως φθαρτὸν αὐτὸ λέγουσι· μετὰ δὲ τὴν ἀ
νάστασιν ἄφθαρτον· καὶ τοσαῦτα μέν, περὶ γὰρ
αἱρετῶν· οἱ δὲ ἄλλοι πάντα ὁμολογοῦντες
Ὡς οἱ θεοδοσιανοί, ἔστι τοῦ τὸ διαφωνοῦσιν· ὅτι οἱ
μὲν θεοδοσιανοί, οὐ λέγουσιν ἀγνοεῖν τὸ ἀ(νθρώπ)ινον
τοῦ χ(ριστο)ῦ· οἱ δὲ ἀγνοεῖν· κατὰ πάντα γὰρ θ(εό)ν
ἔοικεν ἡμῖν· ἀγνοεῖν δὲ ἀγνοοῦμεν καθ' ἕκαστον, διαλογόμενοι
καὶ αὐτὸς ἠγνόει· καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς εὐαγγε
λίοις φησίν· ὅτι οὐδεὶς οἶδε τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν, οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ μόνος ὁ πατήρ· καὶ
πάλιν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν, λέγων τὸν Λά
ζαρον· ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ προσώπου ἐμφαίνει
φησίν, ἀγνοίας εἶναι· ἀλλ' ἀντιλέγουσι πρὸς αὐτούς·
ὅτι ταῦτα εἶπεν ὁ χ(ριστό)ς, κατ' οἰκονομίαν, ἵνα
ἀποστρέψῃ τοὺς μαθητὰς μαθεῖν περὶ αὐτοῦ
τὴν ὥραν τῆς συντελείας· ἀμέλει φασί· μετὰ
τὴν ἀνάστασιν ἐρωτώμενος πάλιν ὑπ'
αὐτῶν, οὐκ εἶπεν ὅτι οὐδὲ ὁ υἱός· ἀλλ' ὅτι
οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιρούς· ὅτι οὐδεὶς πάλιν

ἀκριβολογεῖν περὶ τούτων. τοιγαροῦν οὐ-
δὲ ἡ σύνοδος τοιοῦτον ἐπολυπραγμόνησε δόγμα·
πλὴν ἰστέον ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν πατέρων· σχεδὸν
δὲ πάντες· φαίνονται λέγοντες, αὐτὸν ἀγνοεῖν·
ἃ γὰρ κατὰ πάντα λέγεται ἡμῖν ὁμοούσιος· ἀ-
γνοοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς· δῆλον ὅτι καὶ αὐτὸς
ἠγνόει· καὶ ἡ γραφὴ δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ· ὅτι
προέκοπτεν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ· δῆλον ὅτι ἐ-
κεῖνο μανθάνων, ὃ πρὶν ἠγνόει· ἄξιον δὲ
καὶ περὶ ὠριγένους καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων
εἰπεῖν· ὁ τοίνυν ὠριγένης· ἀρχαῖος ἂν ὡς τῶν
τῶν πρὸ κωνσταντίνου γενομένων· μάλιστα
κῶν· καὶ πᾶσαν δὲ μέρος ἀσκῶν ἀναγραφικῶν·
γραμματικὸς τελῶν· τούτου ὁ πατὴρ· ἐμαρτύ-
ρησεν· καὶ αὐτὸς ἤχθη ἐπὶ τὸ μαρτυρῆσαι· ἀ-
ναγκασθεὶς δὲ ἐπιθῦσαι, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας·
ἐν τῷ αὐτὸν μαρτυρεῖν· παρήγαγον αὐτῷ αἰ-
θίοπα τινά· καὶ ἠνάγκαζον· ἢ μετὰ τοῦ αἰθί-
οπος ἀσχημονῆσαι· ἢ τοῖς θεοῖς ἐπιθῦσαι· ὁ δὲ
μᾶλλον εἵλετο ἐπιθῦσαι τοῖς θεοῖς· καὶ λαβὼν,
ἔρριψε τὴν θυσίαν· ὕστερον δὲ μεγάλως μεταμελόμενος·
ἐθρήνησεν ἐπὶ τούτῳ· περὶ δὲ τὰ δόγματα
τοιοῦτος ἦν· ἀσεβῶς μὲν λέγει τὸν υἱόν· ὥσπερ
μετὰ ταῦτα, οἱ ἀρειανοί· ἀπολογοῦνται δὲ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ λέγοντες· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τῶν πατέρων, οὐκ ἐ-
φρόντιζον ἀκριβολογίας· ἐπεὶ γὰρ ἀνεφάνησαν
τῶν αἱρέσεων· ἁπλούστερον ἐκέχρηντο ταῖς
λέξεσιν· ὅτε δὲ ἀνεφάνησαν, τότε ἤρξαντο ἕκαστος
τῶν πατέρων, ἑαυτὸν ἀσφαλίζεσθαι· καὶ εἰ δὲ

λεγόμενον· ὅτι οὐχ ὡς ἁπλοῦ φόρου κεχρημένου
ταῖς προαιρέσεσιν, τὴν ὑπόστασιν ἐδόξαζεν· ἀγγέλων τε
ὄντι ἰσχυρῶς ἀντελαμβάνετο τούτου τοῦ δόγματος·
φαίνεται γὰρ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀγω-
νιζόμενος γράμμασι καὶ λέγων· ὅτι ὁ υἱὸς ἢ μείζων
ἐστὶ τοῦ πατρὸς· ἢ ἐλάττων· ἢ ἴσος· ἀλλ' οὐ δέχομαι· ὅτι οὐ
δὲ μείζων ἐστὶν οὐδὲ ἴσος· δῆλον ὅτι ἐλάττων ἐστί·
καὶ δοξάζει ὑπόστασιν· ἀγγέλων καὶ δοκεῖ μὲν ἀπο-
χωρίσασθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· ὁ δὲ φανερῶς δοξάζει·
καὶ ἀποχωρίζων οὐκ ἔχει· τὰ δὲ περὶ τῆς προ-
ὑπάρξεως δῆθεν καὶ ἀποκαταστάσεως· καὶ τοῦτο
περὶ τῆς προϋπάρξεως, ἐδόξαζεν οὕτως·
ὅτι πρὸ τῶν αἰώνων, νόες ἦσαν πάντες κα-
θαροί· καὶ οἱ δαίμονες καὶ αἱ ψυχαὶ· καὶ οἱ ἄγγε-
λοι λειτουργοῦντες τῷ θεῷ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ποιοῦντες· ὁ δὲ διάβολος εἷς τούτων· ἐπειδὴ
τὸ αὐτεξούσιον εἶχεν, ἠβουλήθη ἀντιστῆναι
τῷ θεῷ· Καὶ ἀπώσατο αὐτὸν ὁ θεός· συναπέστη-
σαν δὲ αὐτῷ, πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις· καὶ οἱ
Μὲν πάνυ ἁμαρτήσαντες, δαίμονες ἐγένοντο· οἱ δὲ
ἧττον ἐλάττονα, ἄγγελοι· οἱ δὲ ἔτι ἐλάττονα, ἀρχάγγελοι·
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕκαστος· πρὸς τὴν οἰκείαν ἁμαρτί-
αν ἀντέλαβεν· ἐναπελείποντο δὲ αἱ ψυχαὶ αἵτινες,
οὐδὲ τοσοῦτον ἦσαν ἁμαρτήσασαι, ἵνα γένωνται
δαίμονες, οὐδὲ πάλιν οὕτως κουφότερον ἵ-
να ἄγγελοι γένωνται· ἐποίησεν οὖν τὸν παρόντα
κόσμον· καὶ τὴν ψυχὴν συνέδησε τῷ σώματι
πρὸς κόλασιν· οὐδὲ γάρ φησι προσωπολήπτης
ὁ θεός· ἵνα πάντα ταῦτα μιᾶς φύσεως ὄντα·

πάντα· τὰ γὰρ λογικὰ φύσει καὶ ἀθάνατα· ποίους μὲν
ποιῆσαι δαίμονας· ποίους δὲ ψυχάς· ποίους δὲ ἀγγέ
λους· ἀλλὰ δῆλον· ἕκαστον πρὸς ὃ ἥμαρτε τιμω
ρούμενον· τὸν μὲν ἐποίησε δαίμονα· τὸν [illegible]
ψυχήν· τὸν δὲ ἄγγελον· εἰ μὴ γὰρ κἂν τοῦτο· καὶ προ
ϋπῆρχον αἱ ψυχαί, ἀλλ' ἀτιμασμένη, τῶν μὲν σοφῶν
τεχθέντων, ἀκριβομένων τυφλοὺς μηδὲν ἁμαρτή
σαντας· ἄλλους δέ, μηδὲν ὅλον πράξαντας καλόν τι
κτωμένους· ἀλλὰ δῆλον ὅτι προϋπῆρχον τινῶν
ἁμαρτίαι, ταῖς ψυχαῖς· ἀφ' ὧν ἑκάστη πρὸς
τὴν ἀξίαν ἀπολαμβάνει· ὡρι δὲ τινῶν ἀπο
καταστάσεως, οὕτως δογματίζει· ὅτι εἰ μὴ ψυχὴ πρέ
κρεῖσσον ἀνάστασις· καὶ γίνεται κόλασις, ἀλλ' οὐ κα
τὰ σάρκα τὸς· κολαζομένου γὰρ τοῦ σώματος κα
τακρίνεται, καθαίρεται ἡ ψυχή· καὶ οὕτως ἀπο
καθίσταται εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν·
τοὺς δαίμονας δὲ ἀγγέλους λέγει, ἀποκαθίστασθαι·
ἀνατρέπουσι δὲ ταῦτα πάντα. Καὶ πρὸ
τον· τὸ τῆς προϋπάρξεως· ἐπεὶ δὴ γὰρ
κατὰ τοῦ λόγου· ὅπου κἂν ἡ πρόσωπον ἡ [illegible]
ὅθεν εἶναι τὰς ψυχὰς λογικὰς οὐσίας καὶ ἀθα
νάτους ὥσπερ καὶ οἱ ἄγγελοι· τὰς μὲν ἐνδιαιτῆ
σαι τῷ σώματι· τοὺς δὲ ἔασαι ἐν οὐρανοῖς, ἀλ
λήλων συμπολιτεύεσθαι· ἴσθι ὅτι τὸ τοῦ
λογικοῦ καὶ ἀθανάτου, ὁμώνυμον ἐστίν· ἀλλὰ
γὰρ ὅτι τὸ λογικὸν καὶ ἀθάνατον τῶν ἀγγέλων
τῶν ψυχῶν ἐντιμότερον· καὶ ἄλλο τὸ
ἐκμαγεῖον· ἐπεὶ καὶ τὸν θεὸν λογικὸν λέγομεν·
τοῖς, οὐ λέγομεν αὐτὸν εἶναι τῆς ἡμῶν φύσεως.

πρὸς δὲ τὸ λέγειν ὅτι καὶ πῶς· οἱ μὲν τίκτον-
ται τυφλοί· οἱ δὲ μὴ δεινὰ κακὸν ὁρῶντες, λέγομεν·
ὅτι ταῦτα [illegible] ἐστὶ κυ(ρίου)· καὶ δεῖ ἡμᾶς ταῦτα
μὴ ζητεῖν· ἐπεὶ ἂν ταρασσόμενοι αὐτοῖς· ἀλλ-
ὰ [illegible] ἀφιῶσι· οἱ μὲν μοχθοῦσι
ἐν ἀρρωστίαις· οἱ δὲ ἐν τρυφῇ ζῶσι· παρὰ
[illegible] καίτοι γε τὰς ψυχὰς τούτων·
οὐχ ὁμολογοῦσι παρὰ τῶν ἀγγέλων· οἱ δὲ πολλὰ
[illegible] χαιρόμενοι [illegible] ἀ-
[illegible] καὶ τῶν ἀγγέλων μετὰ τῶν παρὰ τῶν ἀγγέλων
τὰς ψυχάς· περὶ δὲ τοῦ λέγειν αὐτοὺς μὴ
δύνασθαι ἄνθρωπον τὸν [illegible] κολάσαι· λέγουσι γὰρ ὅτι
τὸ τοῦ αἰῶνος ὄνομα, ἐπὶ ὡρισμένου χρόνου
λαμβάνεσθαι· καὶ ὅταν ἡ γραφή· αἰώνια
εἴπῃ ἡ κόλασις, οὐ λέγει ἀλλ' ἐπὶ ὡρισμένου χρόνου·
[illegible] ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ αἰῶνος ὄνομα· καὶ πα-
ρὰ τοῖς ἔξω καὶ παρὰ τῇ γραφῇ πολλάκις
ἐπὶ ὡρισμένου χρόνου λαμβάνεσθαι· πλὴν ἐπὶ
τῆς κολάσεως οὐ δύναται ληφθῆναι· αὐτὸς
γὰρ ὁ Χ(ριστό)ς εἶπεν· ὅτι ἀπελεύσονται οἱ μὲν, εἰς
ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ, εἰς κόλασιν αἰώνιον·
ἐκ τοῦ τῆς ζωῆς ὡρισμένον ὡρισμένον λαμβά-
νομεν [illegible] καὶ θάτερον ἐπὶ τοῦ
ἀνθρώπου· ταῦτα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν
ὀρθοδόξων· καὶ ἔλεγχον τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν·
ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς· ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος
ἡμῶν, ὁ χορηγήσας Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εό)ς· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
σὺν τῷ π(ατ)ρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πν(εύματ)ι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν +